

1917

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΣΤΑΤΡΟΔΡΟΜΙΩ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ.

Τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου 1865.

Ἐν τῇ Λέσχῃ τὸ Βυζάντιον.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

—
1865.

Ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Φιλοπτώχου
Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν
κατὰ τὸ ἔτος 1864.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ Φιλο-
πτώχου Ἀδελφότητος, συνεχάλεσαν σήμερον ἅπαντα
τὰ Μέλη, ἵν' ἀκούσωσι τὰς ἐργασίας, εἰσπράξεις καὶ
δαπάνας αὐτῆς, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1864.

Δὲν προτίθεται νὰ ἐκθέσῃ γυμνὸν μόνον ἰσολογι-
σμὸν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν. Τοιαύτη δὲν ἦτο ἡ
πρόθεσις τῶν πρώτων ἰδρυτῶν αὐτῆς. Διὰ τοιούτων
ἐκθέσεων ἐξετάζει τὰ παρελθόντα, ἀναπληροῖ τὰ ἐλ-
λείποντα, ἀναρρίπιζει τῶν πολιτῶν τὸν ζῆλον, καὶ
ὀδηγεῖται εἰς συνετωτέραν χρῆσιν τῶν χρημάτων τῆς,
καὶ εἰς σκοπιμωτέραν νοσηλείαν τῶν πολλῶν τῆς
ἀσθενῶν.

Διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Οἰκτίρμονος Θεοῦ, καὶ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν ὁμογενῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, ἠδυνήθημεν ἐφέτος νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς πανταχόσε πένητας τῆς ἐκτενοῦς ταύτης ἐνορίας, χρήματα, τρόφιμα, ἐνδύματα καὶ φάρμακα πλειότερα τῶν ἄλλων χρόνων.

Εἰς ὑμᾶς ἅπαντας, Κύριοι ἐνοριῖται, ἐναπόκειται ἡ σωτήριος συντήρησις τῆς Ἀδελφότητος ταύτης. Μετὰ χαρᾶς πλήρους καὶ ἀνυποκρίτου, εὐγνωμονοῦσαι τοὺς συνδραμόντας ἐγγχωρίους καὶ ξένους, εὐχόμεθα τὸν Ἅγιον Θεόν, ἵνα φλέγη ὑμᾶς πάντας μὲ τὴν αὐτὴν ἐλεημοσύνην, τῆς ὁποίας προφανῆ δείγματα ἐδείξετε εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀδελφότητα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Ἡ Ἀδελφότης ἐμβαίνει σήμερον εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς συστάσεως αὐτῆς. Πιστὴ εἰς τὸν κανονισμόν τῆς, καὶ ἀκολουθοῦσα τὰ βήματα τῶν προκατόχων τῆς, ἐβίωσεν ἄνευ ταραχῶν, ἄνευ σπαραγμῶν. Ὁφελούμεναι ἀπὸ τὰ διδάγματα ἐκάστου ἔτους, κατεγράψαμεν εἰς τὰ ἡμέτερα πρακτικὰ, πάντα τ' ἀφορῶντα τὴν πορείαν τῆς, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν μεταγενεστέρων. Τὸν ἀτάραχον καὶ γαλήνιον βίον τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἀξιέπαινον συμπνοίαν τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν καὶ πάσης τῆς Ἀδελφότητος. Τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη, ἀσμένως εἰσακούουν πάσας τὰς παρατηρήσεις τὰς γινομένας πρὸς ὄφελος αὐτῆς. Ἐνόσω ἡ Ἀδελφότης ὑποσηρίζεται ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς τῶν Μελῶν συμπνοίας, καὶ τῆς ἀγάπης ὄλων τῶν ἐνοριτῶν, θέλει βιώσει βίον πολυχρόνιον, μαρτυροῦντα τὴν εἰρήνην καὶ εὐημερίαν τῆς πολυανθρώπου ταύτης κοινότητος.

Τὸ παράδειγμα τῆς ἡμετέρας ἐνορίας, ἠκολούθησαν καὶ ἄλλαι κοινότητες, ὅχι μόνον τῆς πόλεώς μας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐγκαρδίως ἠσπάσθη τὰς ἀδελφὰς ταύτας ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης, ἐγκαρδίως ἠύχθη τὴν

αὔξησιν καὶ παγίωσιν αὐτῶν. Ἄν τούτων τινὲς προῶως ἐμαράνθησαν, ἀποδοτέον εἰς πολλὰς δυσχερείας ἐπιτοπίους καὶ εἰς τὴν ἀπορίαν τῶν πρώτων βημάτων τοιούτων Ἀδελφοτήτων. Τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη, συνιδόντα τὴν ὠφέλειαν τοιούτων ἀγαθῶν ἐταιριῶν, ἐκ καρδίας εὐχονται τὴν πολυχρόνιον αὐτῶν διατήρησιν.

Πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων χρημάτων, ἐξιστοροῦμεν ἀποφάσεις τινὰς, λίαν ὠφελίμους, καθ' ἡμᾶς, εἰς εὐόδωσιν τῆς Ἀδελφότητος.

Πολλοὶ πτωχοὶ, ἀναχωροῦντες εἰς γείτονας χώρας, ἢ τε δι' ἀπορίαν τοῦ ἐδῶ βίου, ἢ τε χάριν ἀλλαγῆς ἀέρος, συμβουλευομένης ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἰατρῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐξοδα τοῦ εἰσιτηρίου καὶ διάπλου ἀπὸ τῆς Ἀδελφότητος. Τούτων τινὲς, μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων, ἐκρύπτοντο, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς ἀνεφαίνοντο ὡς ἐπανεληθόντες. Ἄλλοι πάλιν δὲν ἀνεχώρουν, προφασιζόμενοι ἀπροσδόκητον κώλυμα, ἢ αἰφνίδιον συγγενοῦς τινος νόσημα. Ταύτας τὰς προφάσεις καὶ ὑπεκφυγὰς, καλῶς ἠννόησαν τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη. Διὰ νὰ μὴ γίνηται δὲ, τινῶν ἡ πανουργία, ἀδικία ἄλλων, ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 1^{ης} Σεπτεμβρίου, νὰ εἰδοποιῶσι πάντας τοὺς ἀναχωροῦντας, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θέλουν φροντίζει καὶ πληρόνει αἱ ἴδιαι Κυρίαὶ τὰ εἰσιτήρια τοιούτων ἀποδημητῶν, παραδίδουσαι αὐτὰ εἰς χεῖράς των, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς των. Τοιοῦτοτρόπως ἐμαράνθη πολλῶν τοιούτων πτωχῶν ὁ πόθος ἀλλαγῆς ἀέρος.

Ἄν καὶ λυπηρὰ ἡ ἀνάμνησις τῶν τοιούτων, δεόν εἶναι ν' ἀναφέρωμεν αὐτὰ, διότι πολλοὶ διὰ τρόπων πανούργων καὶ πολλάκις ἀθεμίτων, ἐκμεταλλεύουν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν. Τοιαῦτα παραδείγματα δὲν εἶναι ἴδια μόνως τῆς ἡμετέρας ἐνορίας. Τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη πρόθυμα ν' ἀναζητῶσι καὶ βοή-

θῶσι τοὺς ἀληθῶς πένητας, μετὰ πολλοῦ ζήλου σπουδάζουσι ἐνταυτῷ νὰ ματαιόνωσι τὰς παντοίας πανουργίας τῶν ἐπαιτῶν καὶ ἄλλων πτωχῶν.

Περὶ τὸ θέρος, ἡ Ἀδελφότης ἔλαβε γραμματίον παρὰ γυναικὸς τίνος ἀσθενοῦς, καθικετευούσης τὴν βοήθειαν τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν. Ἐνεκα τῆς εἰς τὴν ἐξοχὴν μετοικήσεως τῶν Κυριῶν, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἤργησε νὰ καθυποβληθῆ εἰς τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη. Ὀλίγας ἡμέρας μετέπειτα, φθάνει ἑτέρα ἐπιστολὴ τῆς αὐτῆς γυναικὸς, ἐπιστολὴ βάνουσος καὶ πικρῶς καθαπτομένη τῶν Κυριῶν ὄλων. Ἐπεσκέφθησαν τὴν πάσχουσαν τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη, ὁμολογοῦσαν μετὰ δακρῶν ὅτι ἄλλος ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἔγραψε τὴν δευτέραν ἐπιστολήν. Παρεκάλει δὲ νὰ λησμονήσωσι καὶ συγχωρήσωσι τὴν ἀπρεπῆ πράξιν ἀνθρώπου εἰς αὐτὴν ἀγνώστου. Ταύτην τὴν γυναῖκα πάσχουσαν καὶ πενεστάτην, ἐνέδυσαν καὶ ἐπαρηγόρησαν, χωρηγήσασαι καὶ μηνιαῖον μέχρι τῆς ἐντελοῦς αὐτῆς ἀναρρώσεως.

Ἀναμιμνήσκομεν ταῦτα, Κυρίαι, πρὸς ὁδηγίαν ἄλλων, προτρέπουσαι πάσας, νὰ συγχωρῶσι τοὺς κακολογοῦντας καὶ νὰ ἐκρρίζωνωσι ἀπὸ τὴν ψυχὴν των πᾶν πονηρὸν αἶσθημα εἰς ἐκπλήρωσιν τοιούτων ἱερῶν καθηκόντων.

Περὶ δὲ τῶν φαρμάκων, ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη, νὰ μὴ χορηγῶσι τὰ ἴδια οὐδενὸς εἶδους φάρμακον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ μὴ διατάττωσι τὸν φαρμακοπώλην νὰ ἐπαναλάβῃ συνταγὰς, εἴτε νὰ δώσῃ βδέλλας καὶ ἐπιδέσμους. Πρὸς τούτοις, ἵνα ἀποφύγῃ καταχρήσεις, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ δέχωνται ξένου ἱατροῦ συνταγὴν, διδομένην εἰς πτωχὸν ἀσθενῆ, γνωστὸν ἢ ἀγνωστον, ἂν δὲν προσυπογραφῆ ὑφ' ἐνὸς τῶν ἱατρῶν τῆς Ἀδελφότητος. Ταύτας τὰς σωτηρίους ἀποφάσεις ἐνομίσαμεν πρέπον νὰ καταγράψωμεν ἡτιολογημένας εἰς τὰ ἡμέτερα πρακτικά, ὅπως ἀποφύγωμεν

τὰς ἀλόγους αἰτήσεις πολλῶν, ζητούντων φάρμακα, ἱκανῶν δὲ νὰ τὰ πληρόνωσι.

Ἀπὸ τὴν ἐτησίαν καταβολὴν τῶν 120 γροσίων τῶν τακτικῶν Μελῶν, εἰσεπράξαμεν γρόσια 20,160. 1,200 πλείοτερα τῆς περισυνῆς εἰσπράξεως.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι πολλαὶ μητέρες, εἰσήκουσαν τὴν εὐχὴν τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν καὶ κατέγραψαν τὰς θυγατέρας των ὡς μέλη τακτικά. Ἐνῶ κατὰ τὸ 1863, κατεγράφησαν Μέλη 158, ἐφέτος ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 168. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αἱ Κυρίαι θέλουσι φροντίσει ὅπως φθάσωσι τὰ Μέλη εἰς τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς συστάσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Αἱ ἐφετειναὶ ἔκτακτοι συνδρομαί, ἐκ τῶν ὁποίων κυρίως πορίζεται τὰ χρήματά τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, ὑπερέβησαν τὰς περυσινὰς. Εὐγνωμονοῦμεν τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παροικοῦντας ὁμογενεῖς, ὅτι ἀπέστειλαν τοσαῦτα βοηθήματα διὰ τοὺς ἐνδεεῖς τῆς ἡμετέρας ἐνορίας. Πρέπον εἶναι νὰ μνημονεύσωμεν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἐκτάκτων Συνδρομητῶν, τὰς εὐγενεῖς Κυρίας Χαρίκλειαν Ὑψηλάντου καὶ Σοφίαν Σκαναβῆ ἐν Παρισίοις, συνεισφερούσας κατ' ἔτος φράγκα 200 ἑκάστη. Αἱ φιλογενεῖς αὗται Κυρίαι, καθὼς καὶ ὁ Κύριος Μαρσλῆς, ὁ συνεισφέρων τὴν αὐτὴν ποσότητα, ἐπισύρουσι τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν, διὰ τὴν προθυμίαν μετὰ τῆς ὁποίας πέμπουν κατ' ἔτος τὰ χρήματα ταῦτα.

Ἐκτὸς τῶν συνδρομῶν, τὰς ὁποίας γενναίως συνεισέφερον αἱ Κυρίαι καὶ οἱ Κύριοι τῆς ἡμετέρας ἐνορίας κατὰ τὴν συνήθη περιοδείαν τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν, ἀναφέρομεν μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ πολλὰς ἄλλας αὐθορμήτους, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἔλαβον τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη.

Τὴν 17^{ην} Ἰανουαρίου, ὁ ἀξιότιμος Κ. Γεώργιος Δ. Ζαφειρόπουλος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὰ Ἐκτελεστικά

Μέλη, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ μακαρίτου πατρός του, ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀδελφότητα γρόσια 10,000. Τοῦτο εἶναι τὸ γενναιότερον δῶρημα τῶν ὄσων ἔλαβεν ἡ Ἀδελφότης ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συστάσεώς αὐτῆς.

Τὴν 3^{ην} Μαρτίου, ἡ Κυρία Βιεροῦ Ἐμμανουὴλ Σκυλίτζη, Ἐκτελεστικὸν Μέλος ἄλλοτε, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος πάντοτε μεριμνῶσα, ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἀδελφότητα γρόσια 5,000.

Τὴν 1^{ην} Αὐγούστου, διὰ φροντίδος τοῦ ἀξιοτίμου Κ. Δημητρίου Γενιδουιᾶ, προσέφερον ἡ Σεβαστὴ Δημαρχία τοῦ Σταυροδρομίου εἰς τὴν Ἀδελφότητα, γρόσια 1,800. Τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη δι' ἐπιστολῆς των, ἠύχαρίστησαν τὴν Σεβαστὴν Δημαρχίαν καὶ τὸν φροντίσαντα τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων, Κ. Γενιδουιᾶ.

Φιλογενεῖς τινες Κυρίαὶ ἐν Μασσαλία, προτρεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἐκεῖσε διαβαινούσης Κυρίας Βιεροῦς Ἐμ. Σκυλίτζη, προσέφερον φρ. 610. Τὰ χρήματα ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἀδελφότης τὴν 1^{ην} Δεκεμβρίου. Τῶν Κυριῶν τούτων τὰ ὀνόματα κατεγράφησαν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἐκτάκτων Συνδρομητῶν.

Κυρία, ἄγνωστος μέχρι τοῦδε εἰς τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη, προσφέρει κατ' ἔτος ἱκανὰ χρήματα εἰς τὴν Ἀδελφότητα· ἔπεμψεν ἐφέτος γρόσια 4,400, καὶ διέταξε νὰ δοθῶσι διὰ χειρὸς τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν, γρόσια 1,100 εἰς ἄπορον οἰκογένειαν, ἀναφερομένην ἐν τᾷ ἐπιστολῇ της. Τὰ ἐπίλοιπα δὲ, 3,300 νὰ διανεμηθῶσι κατ' ἀρέσκειαν τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν. Εὐχόμεθα τὸν Ἅγιον Θεὸν νὰ διατηρῇ ἐν ὑγείᾳ τὴν πολυεὐσπλαγχνον ταύτην Κυρίαν, τὴν ἀείποτε ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μεριμνῶσαν.

Τὴν 7^{ην} Δεκεμβρίου ἐδώρησεν ἡ Κυρία Ὑπατία Παντιᾶ Σεκιάρη γρόσια 1,000.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα, ἐστάλλησαν ἀπὸ

τὸ Πατριαρχεῖον γρόσια 500, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς ἡμετέρας ἐνορίας.

Ἐκτὸς τῶν χρηματικῶν τούτων συνδρομῶν, ἀναγγέλομεν καὶ παντοῖα ἄλλα δωρήματα, λίαν κατάλληλα εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς τῆς ἡμετέρας ἐνορίας.

Διὰ προτροπῆς τῆς ἐν Μάντζεστερ φιλογενεῦς Κυρίας Αἰκατερίνης Ἰωάννου Σαγραντῆ, ὁμογενεῖς τινες, ἐκεῖσε ἐμπορευόμενοι, ἔπεμψαν μάλλινα ἐνδύματα καὶ ἐφαπλώματα μὴ εὐρισκόμενα εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς πόλεώς μας. Τὰ ὀνόματα τῶν φιλοκάλων δωρητῶν καταγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἐκτάκτων Συνδρομῶν. Ἡ Ἀδελφότης, δι' ἐπιστολῆς της, εὐγνωμονοῦσα τὴν Κυρίαν Σαγραντῆ, παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ εὐχαριστήσῃ ἐκ μέρους τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν, πάντα τοὺς συνδραμόντας ὁμογενεῖς.

Τὴν 16^{ην} Φεβρουαρίου ἔλαβεν ἡ Ἀδελφότης ἀπὸ τὴν ἐν Λίβερπουλ Κυρίαν Ἀσπασίαν Δ. Ῥάλλη παντοῖα μάλλινα πανικά, πρὸς χρῆσιν τῶν ἡμετέρων πτωχῶν.

Ἀμφοτέρων τῶν Κυριῶν τούτων τὰ ὀνόματα μνημονεύομεν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως, διότι ἐδῶ ἄλλοτε διαμένουσαι, ἔμαθον ἐκ τοῦ πλησίον τὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀρμόζοντα ἐνδύματα. Εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλαι τὸ παράδειγμα καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀκάματον μέριμναν τῶν ἀξιοτίμων τούτων Κυριῶν.

Τὴν 1^{ην} Δεκεμβρίου ἡ Κυρία Ἀργυρὴ Στ. Ῥάλλη ἐδώρησεν ἓνα σάκκον καφέ.

Προσεφέρθη ἀπὸ Κυρίαν ἀνώνυμον λίκνον περικαλέστατον μετὰ παραπετάσματα καὶ τὰς στρωμνάς του, ἀξίας φράγκων 760. Μὴ εὐροῦσαι δὲ ἀγοραστὴν ἀπεφασίσαμεν νὰ τὸ ἐκποιήσωμεν διὰ λαχείου ἀριθμ. 100 πρὸς γρόσια 20 τὸν ἀριθμὸν.

Ὁ συνήθης χορὸς τῆς Ἀδελφότητος, ἐδόθη διὰ φροντίδος τῶν ἐπιστατούντων Κυριῶν, τὴν 16^{ην} Ἰανουαρίου

Ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦτον εἰσεπράξαμεν γρόσια 74,580, ἔδαπανήθησαν εἰς ἐκτύπωσιν εἰσιτηρίων, φωταψίαν, μουσικὴν καὶ ἔκτακτα ἔξοδα, γρ. 7,460. Αἰ δαπάναι τοῦ χοροῦ τοῦ 1863, ἦσαν γρ. 4,750. Περὶ τὰς παραμονὰς τοῦ χοροῦ, ἠκούσθη ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐμελλε νὰ τιμήσῃ τὸν χορὸν διὰ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ. Ἐφρόντισαν ὅθεν οἱ ἐπιστάται τοῦ χοροῦ, συμφώνως μὲ τὰ Ἐκτελικὰ Μέλη, νὰ προπαρασκευάσωσιν ἔδραν καὶ τάπητας καταλλήλους διὰ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα. Ταῦτα εἶναι τ' ἀναφερόμενα ἔκτακτα ἔξοδα τοῦ χοροῦ. Ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων 67,120, ἔλαβε τὸ ἡμισυ ἡ Ἐνοριακὴ σχολὴ τῶν ἀρρένων, καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ 33,560 ἡ Ἀδελφότης. Ταύτην τὴν διανομὴν τῶν εἰσπράξεων τοῦ χοροῦ, γενομένην ἀπὸ τὸν πρῶτον χορὸν, ἐνομίσαμεν καὶ ἡμεῖς καλὸν νὰ διατηρήσωμεν, διότι δὲν ἐπαρκοῦν εἰς διατήρησιν τῆς Σχολῆς, ἡ χορηγίαις τῆς ἐκκλησίας καὶ αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐνοριτῶν.

Κατὰ τὴν περυσινήν ἐτησίαν συνέλευσιν, παρεχωρήθη εἰς τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, νὰ δαπανῶσι κατὰ μῆνα γρόσια 5,000 ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δαπανωμένων 4,000 γροσίων. Ἡὔξησαν τοιούτοτρόπως αἱ δαπάναι μας κατὰ 12,000. Ἐκ τῶν γροσίων 5,000, δαπανῶνται γρόσια 3,000 εἰς μηνιαῖα, χορηγούμενα εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, μὴ δυναμένας νὰ κρούωσι τῶν ὁμογενῶν τὰς θύρας δι' ἔλεος. Τὸ μεγαλύτερον μηνιαῖον χορηγούμενον εἰς οἰκογένειαν, εἶναι γρόσια 120, τὸ ὀλιγώτερον γρόσια 30. Μένουν μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μηνιαίων γρόσια 2,000, διανεμόμενα ἀπὸ τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενούντων. Τὰ ἐλέη ταῦτα, οἱ ἐλεούμενοι πτωχοὶ, καὶ τὰ διανεμόμενα τὰ ἐλέη Ἐκτελεστικὰ Μέλη, καταγράφονται εἰς μέγα βιβλίον ἀπὸ τὴν Κυρίαν Ταμίαν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη, ὅσον εἶναι δυνατὸν, ἐπιβλέ-

πουν τὰς ἐλεουμένας οἰκογενείας, καὶ πάντας τοὺς ἐκτάκτως βοηθουμένους. Ἐνίοτε διὰ τῆς βοηθείας συγγενῶν, εἴτε δι' ἀπροσδοκῆτου εὐτυχήματος, οἰκογένειαι τινες ἀπέκτησάν τινα περιουσίαν, ἀλλὰ πάλιν βυθίζονται εἰς πλειοτέραν ταλαιπωρίαν ἕνεκα τούτου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 1^{ης} Δεκεμβρίου, ἐπροτείναμεν νὰ ἐλαττωθῶσι μηνιαῖά τινα, ἀλλὰ δὲ νὰ αὐξηθῶσι. Συνιστῶμεν τὴν ἐξέλεγξιν ταύτην εἰς τὰς διαδόχους μας, διὰ νὰ μὴ δίδωνται τὰ ὀλίγα ἐλέη τῆς Ἀδελφότητος εἰς χεῖρας ἐχόντων καὶ λιμοκτονῶσιν ἄλλοι.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα τὰ Ἐκτελεστικὰ Μέλη, διὰ χειρὸς τοῦ φιλοπόνου Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ, ἔδαπάνησαν τ' ἀκόλουθα ποσὰ εἰς τοὺς δεσμώτας τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐπλήρωσαν γρόσια 1,515 καὶ ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὰ δεσμωτήρια, δύο χριστιανούς, καὶ Ὀθωμανιδά τινα καλουμένην Ἀἰσέ, κρατουμένους πρὸ πολλοῦ διὰ χρέη. Ταύτην τὴν πρᾶξιν τῶν Ἐκτελεστικῶν Μελῶν ἐμνημόνευσε μετ' ἐγκωμίων καὶ ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς τῆς πόλεώς μας.

Εἰς πάντας δὲ τοὺς δεσμώτας πάσης θρησκείας καὶ παντὸς ἔθνους, διενείμαμεν,

Κρέατος ὀκάδας	200,	ἀντὶ γρ.	1,600
Ὀρουζίου σάκκον ἓνα ἡμισυ	»	»	290 10
Αὐγὰ	1,000	»	» 150
			ὄμοῦ μετὰ τῶν ἄνω 1,515

Ἐδαπανήσαμεν Γρ. 3,555 10

Εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς τῆς ἐνορίας ἔδαπανήσαμεν κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα γρόσια 7,000· ἐκ τούτων, ἠγοράσαμεν φορέματα διὰ τὰ πενέστερα κοράσια τῆς Ἐνοριακῆς σχολῆς τῶν κορασίων, ἀξίας γροσίων

1,294, τὰ ἐπίλοιπα γρόσια 5,706 διενείμαμεν εἰς χρήματα, τὰ πλείοτερα δὲ εἰς ἐνδύματα, ὑποδήματα καὶ τρόφιμα.

Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων διενείμαμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς γρόσια 5,000.

Τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη ἐξίστανται μὲ τὴν πενίαν καὶ γυμνότητα πολλῶν μαθητῶν τῆς ἐνοριακῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων· γνωρίζομεν δὲ, ὅτι πολλάκις ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ ραγδαίων βροχῶν, δὲν φοιτῶσιν εἰς τὴν σχολὴν, δι' ἔλλειψιν ὑποδημάτων καὶ καλυμμάτων. Ἐπειδὴ περὶ τὸ τέλος τοῦ 1863 τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη ἠγόρασαν 120 ζεύγη ὑποδημάτων, ἐφροντίσαμεν τὸν Φεβρουάριον νὰ ἐνδύσωμεν μὲ θερμὰ μάλλινα φορέματα 100 ἀπόρους καὶ ἐπιμελεῖς μαθητὰς, συστηθέντας ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς. Ἐδόσαμεν δὲ γρόσια 250 κατ' αἴτησιν τοῦ Σχολάρχου Κυρίου Γαβριήλ Σοφοκλέους, διὰ χαρτίον καὶ βιβλία ἀπόρων τινῶν μαθητῶν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη παρήγγειλαν ζεύγη ὑποδημάτων 70 δι' ἀπόρους μαθητὰς τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων. Ταῦτα παρηγγέλησαν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ πρὸ ὀλίγου συστηθέντος Ὀρφανοτροφείου. Συγχρόνως ἐνέδυσαν καὶ τινὰς μαθητὰς ἀπὸ τὰ πανικὰ, τὰ ὅποια παρηγγέλησαν τὸ θέρος ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν.

Ταῦτα τὰ ἀλλεπάλληλα δωρήματα πρὸς τοὺς φοιτῶντας εἰς τὰ ἡμέτερα ἐνοριακὰ σχολεῖα, εἶναι πολλῶν ἄλλων δωρημάτων προσφορώτερα, διότι προτρέπουν τοὺς μαθητὰς εἰς τακτικώτεραν φοίτησιν. Παρακινοῦν δὲ καὶ πολλοὺς γονεῖς νὰ πέμπωσι τὰ τέκνα των εἰς ἐκπαιδευτήρια, ὅπου οἱ ἐνορῖται φροντίζουν καὶ τὸ σῶμα νὰ ἐνδύωσι καὶ τὸν νοῦν νὰ ἐκπαιδεύωσιν.

Λαλοῦσαι περὶ τῶν μαθητῶν τῶν ἡμετέρων ἐνοριακῶν σχολείων, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν ἀναφο-

ρὰν τινὰ τῶν ἐπιτροπευόντων τὴν σχολὴν τῆς Εὐαγγελιστρίας, κατὰ τὸ Γενί-Σεχίρ, σταλλεῖσαν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου. Οἱ ἐνορῖται τῆς πτωχῆς ταύτης συνοικίας, εἶναι πολλῶν ἐπαίτων ἄξιοι, διότι ἀνήγειρον καὶ κατήρτισαν σχολὴν, ὅπου μαθητεύουν 150 μαθηταί. Μανθάνοντες οἱ Κύριοι Ἐπίτροποι, τῆς Ἀδελφότητος τὰ δωρήματα πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν ἐνοριακῶν ἡμῶν σχολείων, παρεκάλεσαν τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη νὰ πέμψωσι βοήθειάν τινα εἰς τοὺς γυμνοὺς καὶ ἀνυποδήτους μαθητὰς, τέκνα γονέων πενεστάτων. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τῶν Κυρίων Ἐπιτρόπων, ἐμάθαμεν ὅτι πάμπολλα τέκνα ἀρρένα καὶ θήλεα ἐκ τῆς Ἐνορίας τοῦ Σταυροδρομίου φοιτῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην, πλησιεστέραν τῶν ἄλλων σχολείων τῆς ἡμετέρας ἐνορίας. Ἐνεκα τούτου, ἐδωρήσαμεν εἰς τοὺς μαθητὰς 40 ζεύγη ὑποδημάτων, παραγγελθέντα εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῶν Ἐπτὰ Πύργων.

Τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη, ἐκ τῆς πείρας τῶν παρελθόντων χρόνων ὠφελούμενα, ἠγόρασαν ἐφέτος ξυλάνθρακας ὄκ. 19,930 ἀντὶ γρ. 8,480. Καθὼς καὶ ἄλλοτε ἀνεφέραμεν, διανέμονται ταῦτα τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, κειμένην πλησίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Τοιοῦτοτρόπως θεραπεύουν μὲ ὀλίγα ἔξοδα πολλὰς ἀνάγκας τῶν πτωχῶν, ἄλλοτε καταφευγόντων, ἐν καιρῷ χιόνος καὶ ψύχους, εἰς τὰ πολυδάπανα ἀνθρακοπωλεῖα τῶν πτωχῶν ἐνοριῶν των. Ἐξ ὧσιν προσφέρει ἡ Ἀδελφότης εἰς τοὺς πτωχοὺς, οὐδὲν ἄλλο δῶρημα εἶναι τοσοῦτον εὐπρόσδεκτον ὅσον οἱ ἀνθρακες. Τὴν ποσότητα ταύτην θέλει αὐξήσει ἀναλόγως τῶν εἰσπράξεών της.

Τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη ἄλλοτε, ἐδίδον πλείοτερα χρήματα καὶ ὀλιγώτερα ἐνδύματα. Νομίζομεν προσφορώτερον νὰ φροντίζωσι τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη, τ' ἀναγκαιοῦντα εἰς τοὺς πτωχοὺς φορέματα καὶ τρόφιμα

καὶ νὰ διανέμωσιν αὐτὰ κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Πρῶτον, διότι ἄνδρες συγγενεῖς, ἢ συγκαίτοιχοι, ἀρπάζουν τὰ χρήματα, δεύτερον διότι ὁ πτωχὸς δαπανᾷ διὰ τὰς ἀνάγκας του, πλείοτερα τοῦ πλουσίου, θῦμα γινόμενος τοῦ ἀπλήστου παντοπώλου.

Γνωρίζετε, Κυρίαί, ὅτι μέλημα τῆς Ἀδελφότητος κύριον, εἶναι ἡ νοσηλεία τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν τῆς ἡμετέρας ἐνορίας. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως αὐτῆς, πάντα τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη, ἀνευδότης κατεγείνοντο ἐκτελοῦντα τὴν πρόθεσιν ταύτην τῶν πρώτων ἰδρυτῶν. Τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἀδελφότητος, προθύμως εἰσήκουσαν πάντες οἱ ἀξιότιμοι ἰατροὶ τῆς ἡμετέρας κοινότητος. Μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναμιμνήσκομεν τὸ φιλόπονον καὶ ἀκάματον τῶν Κυρίων ἰατρῶν μεθ' ἡμῶν συνεργούντων εἰς περίθαλψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσοῦντων. Πάντες οἱ ἀσθενεῖς ἀθρόοι προσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἰατρῶν, τοὺς δὲ κλινήρεις ἐπισκέπτονται εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, χορηγοῦντες ἐπιδέσμους, βδέλλας καὶ ὅσα φάρμακα κρίνωσι κατάλληλα.

Ὅχι μόνον δαπανῶσι πολύτιμον χρόνον, ἀλλὰ πληροφοροῦν ἡμᾶς περὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν παντοίων ἀναγκῶν αὐτῶν.

Ἀναφέρουσαι τὰς ἀκαμάτους ἐργασίας τῶν Κυρίων ἰατρῶν, λέγομεν μετὰ παρρησίας, ὅτι ἅπασα ἡ Ἀδελφότης καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς, ἤθελον εἶσθαι ἄγωνα καὶ ἄκαρπα ἀνευ τῆς γενναίας καὶ ἀμίσθου αὐτῶν συνεργείας.

Μεθ' ἡμῶν συνηργάσθησαν ἐφέτος οἱ Κύριοι ἰατροὶ, Βεγλερῆς, Θ. Ζωγράφος, Κοτζιάς, Μαυρογέννης, Παππαδόπουλος, Ραζῆς καὶ Σχοινᾶς. Ἐκτὸς ὀλίγιστων συνταγῶν, συνταχθεισῶν ὑπ' ἄλλων ἰατρῶν, συνέταξαν οἱ ἡμέτεροι ἰατροὶ τὰς ἀκολούθους,

	Συνταγαί.	Γρόσια.
Τὸν Ἰανουάρ. καὶ Φεβρουάρ.	286	— 1,316
» Μάρτιον » Ἀπρίλιον	426	— 2,217
» Μάϊον » Ἰούνιον	636	— 2,756
» Ἰούλιον » Αὐγουστον	399	— 1,811
» Σεπτέμβρ. » Ὀκτώβριον	330	— 1,556
» Νοέμβρ. » Δεκέμβριον	349	— 1,631
	2,426	11,287

Δι' ἐκάστην Συνταγὴν, ἐπλήρωσεν ἡ Ἀδελφότης Γρ. 4.[22. Πέρυσιν ἐπλήρωσε Γρ. 4.[20.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται, ὅτι αἱ πλείοτεροι συνταγαὶ συνετάχθησαν τὸν Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον καὶ Ἰούνιον. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ πέρυσιν. Οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ἀκόπως προσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἰατρῶν.

Τριακόσαι πεντήκοντα πλείοτεροι συνταγαὶ συνετάχθησαν ἐφέτος, διὰ τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ἡ Ταμίαι γρ. 1,896 πλείοτερα τοῦ περυσικοῦ λογαριασμοῦ.

Ταῦτα, Κυρίαί, εἶναι τὰ δαπανήματα τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, τὰ ὁποῖα μέλλετε ἀκολούθως νὰ ἴδετε λεπτομερέστερον ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἰσολογισμόν τοῦ Ταμείου. Προσθέτομεν, ὅτι τὴν 1ην Ἀπριλίου, τὰ Ἐκτελεστικά Μέλη κατέθεσαν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν τράπεζαν πρὸς 40[0 τόκον, 800 Λίρας Ὀθωμανικὰς με συμφωνίαν νὰ δύνανται ἀποσύρωσιν ἀρέσκειαν ὄσας ἡ μέρος αὐτῶν. Ἀπέσυρον δι' ἀνάγκας των, λίρας 250 τὴν 1ην Νοεμβρίου.

Νομίζομεν, Κυρίαί, ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης πολυπληθοῦς ἐνορίας, ὅπου συναθροίζονται τόσοι πτωχοὶ καὶ ἐπαίται ἐξ ὅλης τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, δεόν νὰ φυλάττη ποσότητά τινα χρημάτων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς, ἵνα συντρέχη τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀπόρους, τῶν ὁποίων τὴν δύσφορον πενίαν αὐξάνουν πυρκαϊαί, ἐπιδημίαι, χιόνες καὶ ἀνομβρίαί.

Ἐν μέσῳ τούτων δυστυχιῶν, ἡ Ἀδελφότης δύναται νὰ συνδράμη καὶ πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῆ ἐκ νέου τῶν Μελῶν τῆς τὸ ἔλεος. Ἡμεῖς, μ' ὅλον ὅτι εὐρωμεν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον γρόσια 41,486 καὶ κατὰ τὴν ἄδειαν τῆς Ἀδελφότητος, δοθεῖσαν εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἐτησίαν συνέλευσιν, ἐδαπανήσαμεν 1,000 κατὰ μῆνα πλείοτερα, πάλιν ἀφίνομεν διὰ τὰς διαδόχους ἡμῶν ὑπόλοιπον γρόσια 61,582.

Ἡ καθαρὰ ἐξιστόρησις τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, μᾶς πείθει ὅτι δὲν ἐλησμόνησεν ἡ Κοινότης τὴν καλὴν ταύτην Ἀδελφότητα, τὴν ὁποίαν πρὸ 5 ἐτῶν συνέστησεν, ὡς μαρτύριον τῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας πτωχοὺς ἐλεημοσύνης τῆς. Ταῦτα τὰ δωρήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἠδυνήθη ἐφέτος πλείοτερα νὰ δαπανήσῃ, νὰ ὑποδύσῃ καὶ ἐνδύσῃ τόσους μαθητάς, νὰ βῶηθῃσιν οἰκογενείας, ἄλλοτε εὐπόρους, νὰ νοσηλεύσῃ καὶ θεραπεύσῃ τόσους ἀσθενεῖς, τεκμαίρουσιν τὴν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα ἀγάπην σας καὶ τὴν ὑπὲρ διατηρήσεως αὐτῆς, μέριμνάν σας.

Τὰ Ἐκτελεστικά Μέλῃ, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἰδίῳ ὀφθαλμοῖς εἶδον τὴν δύσφορον πενίαν, καὶ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἀπορον, παλαίουσαν κατὰ τοῦ θανάτου, εὐγνωμονοῦν τὸν Ὑψιστον, ὅτι ἠδυνήθησαν διὰ τῆς ὑμετέρας βοήθειας πολλὰ τοιαῦτα βάσανα ν' ἀνακουφίσωσι. Λέγομεν δὲ διὰ τῆς ὑμετέρας βοή-

θεΐας, διότι Κυρίαί, ἡ συντήρησις τῆς Ἀδελφότητος ταύτης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συνδρομὴν, τὴν ὁποίαν κατ' ἔτος παρέχετε εἰς τὰ Ἐκτελεστικά Μέλῃ.

Τὰ Ἐκτελεστικά Μέλῃ.

ΕΛΕΝΗ ΜΕΛΑ
ΡΑΛΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΣΑΝ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Μ. ΦΑΧΡΗ
ΜΙΝΑ Α. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗ
ΑΡΓΥΡΗ ΣΤ. ΡΑΛΛΗ
ΑΡΓΥΡΗ Ι. ΔΕΚΟΖΗ
ΠΟΥΞΕΝΗ Δ. ΤΑΜΒΑΚΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΟΥΝΟΥΠΙΩΤΗ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΑΓΕΛΑΣΤΟΥ.

Η ΤΑΜΙΑ

Ἐξήλθον ἐκ τῶν ἄνω ἐκτελεστικῶν μελῶν αἱ Κυρίαί

ΕΛΕΝΗ ΜΕΛΑ. — ΡΑΛΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ. — ΑΡΓΥΡΗ ΣΤ. ΡΑΛΛΗ. καὶ ἡ Ταμία Κυρία ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΑΓΕΛΑΣΤΟΥ.

Ἐξελέχθησαν δὲ αἱ Κυρίαί

ΛΟΥΚΙΑ ΣΤ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ. — ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΕΝΙΔΟΥΝΙΑ ΑΡΙΕΤΤΑ Ν. ΠΑΣΠΑΤΗ. Ταμία δὲ ἡ Κυρία ΑΓΛΑΪΑ Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ.

Τὰ ἐκτελεστικά Μέλῃ, μαθόντα μετὰ λύπης των, ὅτι ἡ Κυρία Λουκία Καραθεοδωρῆ δὲν δύναται νὰ δεχθῆ, ἀντεκατέστησαν αὐτὴν διὰ τῆς Κυρίας ΜΙΜΙΝΑΣ Ζ. ΣΚΥΛΙΤΣΗ.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΣΗ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.

Σεβαστὴ καὶ φιλόπτωχος ὀμήγουρις!

Ἡ σήμερον συγκροτουμένη ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ συνάθροισις τοσούτων καὶ τοιούτων σεμνῶν Κυρίων καὶ χαριτοβρύτων Κυριῶν, σκοπὸν προτίθεται, οὐχὶ τὴν ἀκρόασιν γεγονότων παρελθόντων, οὐχὶ τὴν περιγραφὴν χωρῶν ἀγνώστων καὶ ἀξένων, οὐχὶ τὴν ἐξύμνησιν ἡρώων τὴν ἀρχαιότητα ἢ τοὺς νεωτέρους χρόνους δοξασάντων, οὐχὶ, τελευταῖον, τὴν ἀνάπτυξιν θεματός τινος ἐπιστημονικοῦ, ἢ φιλολογικοῦ· ἀλλ' ἔστι πανήγουρις, καθ' ἣν τὰ τὴν σύγχρονον τῶν ἀνθρώπων κοινωνίαν μασιίζοντα δεινὰ ἀνιχνεύονται, τὰ δυσειδῆ τραύματα τῆς ἀθλιότητος τῶν ὁμοίων αὐτοῖς ἀνακαλύπτονται, καὶ βάλσαμον ἐλέους καὶ συμπαθείας ἐγγέεται· ἐστὶ πανήγουρις, καθ' ἣν τὸ μέγα χάσμα, τὸ ἀδιαλλάκτως διασχίζον δύο ἀντιπάλους κλάσεις τῆς κοινωνίας, γεφυροῦνται, καὶ ἡ συνδιαλλαγή τῶν φύσει πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς διακειμένων ἐπισφραγίζεται. Ἐν τῇ πανηγύρει ταύτῃ ὁ ἐνδεὴς καὶ ἄπορος καθορᾷ, ὅτι ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ὁ πλούσιος καὶ εὐπορος, οὐδόλως ὑπὸ τῆς ἀσπλάγχνου φιλαυτίας δεσποζόμενος, τὴν καρδίαν ὄλως πεπώρωται, οὐτ' ἀνάληγτος τὴν ἀλουργίδα φέρων, τῶν πανδείνων ταλαιπωριῶν καὶ τῆς σκληρᾶς ἐνδείας τοῦ αὐτῷ ὁμοίου ἀδελφοῦ ὀλιγωρεῖ, οὐθ' ὡς ταῶς, ἀλαζονεῖα καὶ

κουφότητι πεφυσιωμένος, ἑαυτῷ μόνον ζῆ καὶ τῇ σπατάλῃ χαίρει. Τοιαύτης φιλανθρώπου πανηγύρεως προεξάρχουσαι εἰσὶ φυσικῶς αἱ φιλόκαλοι καὶ φιλάνθρωποι Κυρίαι, ὡς αὐταὶ μᾶλλον πάντων ἱκαναὶ οὔσαι, καὶ τοὺς ἀπόρους νὰ ἐλεῶσι, καὶ τῶν ἀσθενῶν τὰ παθήματα βαθέως νὰ συναισθάνωνται, καὶ θεραπείαν εὐπρόσδεκτον τοῖς ταλαιπώροις νὰ συνεισφέρωσιν.

Λαχόντες δ' ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ ὁμιλήσωμεν ἔμπροσθεν τοιοῦτου καὶ τηληκούτου ἀκροατηρίου, διστάζοντες ἅμα καὶ δειλιῶντες, ἐδέχθημεν τὴν τιμὴν ταύτην, τὴν ἡμετέραν συναισθανόμενοι ἀδυναμίαν καὶ ἀνεπάρκειαν. Δὲν προτιθέμεθα δὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐπὶ τὸ τραγικώτερον νὰ διαδραματίσωμεν, καὶ οὕτω τὰς ἄλλως τ' εὐαισθήτους καρδίας ὑμῶν νὰ κηλήσωμεν, καὶ τὴν προσοχὴν ὑμῶν νὰ δεσμεύσωμεν· καὶ τοῦτο δὲν προτιθέμεθα, οὐχὶ νομιζόντες τὸν τρόπον τοῦτον πάντῃ ἀτελεσφόρητον, ἀλλ' ἀποροῦντες τῶν καταλλήλων μέσων τῆς ἐφαρμογῆς. Προτιθέμεθα, δ' ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, νὰ ἐξιστορήσωμεν τὰ πρᾶγματα, οὕτως ὡς ἔχουσιν, καὶ νὰ ἐκθέσωμεν γυμνῆν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξαιτούμεθα αἰδημόνως τὴν ὑπομονὴν καὶ συγκατάβασιν ὑμῶν.

Καὶ πρῶτον μὲν θέλομεν ἐξετάσει, ἐὰν ἡ ἰσότης ἦναι ἐφικτὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ δεύτερον ἐὰν ἡ πενία καὶ ἡ πτωχεῖα, ἅτινα εἰσὶ φυσικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων, ἦναι δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐὰν ποτὲ δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι, προϊόντος τοῦ πολιτισμοῦ, θέλει ἰδρυθῆ κοινωνία, ἐν ἣ οἱ ἄνθρωποι, ἴσοι κατὰ πάντα, θέλουσι δυνηθῆ ἐξ ἴσου ν' ἀπολαμβάνωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, καὶ νὰ γείνωσιν εὐδαίμονες, καὶ τούτου ἀδυνάτου ἀποδειχθέντος, ὁποῖα ἔσται ἡ θεραπεία ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν κοινωνίᾳ.

Ὁ ἄνθρωπος φύσει κοινωνικὸς, ἅμα συναισθανθεὶς

τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀξίας αὐτοῦ, ἀρχῆθεν ἤδη ἔτεινεν εἰς τὴν σύστασιν ομάδων συζωσῶν καὶ συμβοηθουσῶν ἀλλήλαις, ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς ἐνόησεν ὅτι ἔρημος, μεμονωμένος καὶ ἀλήτης, δὲν ἠθέλε ποτε φθάσει τὸν σκοπὸν δὲν διώκει τοῦ προορισμοῦ, καὶ ὅστις εἶναι ἢ ἐπίτευξις τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφικτῆς εὐημερίας. Ἐξ ἀρχῆς ὄθεν, ἀνέστιος καὶ ἄγριος θηρευτῆς ἀλήτης, ἔπειτα νομᾶς κτηνοτρόφος καὶ σκηνήτης, ἐγένετο τελευταῖον γεωργὸς καὶ μόνιμος κάτοικος κωμῶν καὶ πόλεων, καὶ ἐκ τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους γεννηθέντων σχέσεων καὶ δεσμῶν, προήχθησαν τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία, τὰ ὁποῖα, σὺν τῇ γεωργίᾳ, ἀποτελοῦσι τὴν τριάδα τῶν μοχλῶν τῶν κοινούντων τὴν ζωὴν τῆς κοινωνίας. Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι, ἅμα συνοικισθέντες καὶ συνασπισθέντες πρὸς κοινωνικὴν συμβίωσιν, ἐνόησαν ὅτι διὰ τῆς ἰσότητος, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ κατορθώσωσι, καὶ ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀνισότητος τὰ πάντα εἰσὶ κατορθωτά. Ἡ τελεία ἰσότης εἶναι οὐδετερότης καὶ ἄρνησις διὰ τῆς ἀνισότητος καὶ ποικιλίας τῶν ἐνεργειῶν, ἡ φύσις καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκτελοῦσι τὰ θαυμάσια αὐτῶν ἔργα. Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν σύμπασαν φύσιν, πανταχοῦ ἀνισότητα βλέπομεν· ἀνισότητα εἰς τὰ ὄρυκτά, ἀνισότητα εἰς τὰ φυτὰ, ἀνισότητα εἰς τὰ ζῶα· καὶ κατ' εἶδη, καὶ κατὰ γένη, καὶ κατὰ κλάσεις ἀνισα τὰ πάντα καὶ διάφορα καὶ ποικίλα· καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνθρώπους, κατωτέρους πολλῶν ζώων κατὰ τὴν σωματικὴν ῥώμην, δεσπότης τῶν πάντων διὰ τῆς διανοητικῆς αὐτῶν δυνάμεως εὐρίσκομεν, πρὸς δ' ἀλλήλους, καὶ τοὶ ὁμοίους, ὅλως ἀνίσους καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν μορφήν καὶ τὴν ἀλκὴν καὶ τὸν νοῦν. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἐξ ἴσου ὠραῖοι, δὲν ἠθελον νομίζεσθαι τινὲς ὠραῖοι, ἐὰν ἦσαν ὅλοι ἐξ ἴσου δυνατοί, δὲν ἠθελον ὑπάρχει δυνατοί, καὶ ἐὰν ἦσαν ὅλοι ἐξ ἴσου νοήμονες, ὅλοι ἠθελον εἶσθαι ἄνοες· τὰ πάντα

ὑπάρχουσι καὶ γίνονται διὰ τῆς συγκρίσεως καὶ τῆς παραθέσεως, καὶ τὰ πάντα κατορθοῦνται καὶ γίνονται ἐφικτὰ διὰ τῆς ἀνισότητος· ἐὰν ὅλοι ἦσαν ἔμποροι, ἐμπορεύματα δὲν ἠθελον ὑπάρχει πρὸς ἀνταλλαγὴν, ἐὰν ὅλοι ἦσαν κτίσται καὶ τέκτονες, ἀρμόδια ὕλαι δὲν ἠθελον ὑπάρχει πρὸς οἰκοδομήν. Ταῦτὰ δύναται τις νὰ εἴπη καὶ περὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ περὶ ἀμαθῶν καὶ πεπαιδευμένων, καὶ περὶ πάντων ἐν γένει τῶν ἐπαγγελμάτων, τῶν τε λεγομένων ἐλευθερίων καὶ τῶν βαναύσων· ὥστε ἡ κοινωνία, καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς θεωρουμένη διὰ τῆς ἀνισότητος καὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐργασίας, ὑπάρχει καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἐὰν δ' ὑπάρχη ἰσότης, αὕτη ὑπάρχει πρὸς τὰ δικαιώματα εἰς τὴν ἰδίαν ἐκάστῳ ἐργασίαν καὶ εἰς τὴν ἐννομον ἐλευθερίαν.

Ἐκ τῶν δυσαρέστων ἀποτελεσμάτων τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀνισότητος, εἰσὶ καὶ ἡ πενία καὶ ἡ ἔνδεια καὶ ἡ πτωχεία. Ἐπειδὴ, καθὼς αἶτε σωματικαὶ καὶ διανοητικαὶ δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι φύσει διάφοροι καὶ ἄνισοι, καὶ αἱ περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἕκαστος εὐρίσκεται, τύχη διάφοροι, οὕτω καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας ἐκάστου εἶναι διάφορα, καὶ τὰ εἰσοδήματα, καὶ τὰ ἐναποταμιευόμενα κεφάλαια, ὁποῖα δήποτε καὶ ἂν ᾧσι, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὰ προϊόντα τῶν μόχθων καὶ τὸν πλοῦτον, γίνονται διάφορα, ἐνίοτε δὲ πάνυ σμικρὰ, καὶ τῷ μηδενὶ ἴσα· πολλάκις ὁμως ὁ μισθὸς τῆς ἐργασίας ἦττων καὶ τῶν σχετικῶς ἢ ἀπολύτως ἀναγκαίων, καὶ ἐκ τούτου γεννῶνται ἡ ἀπορία, ἡ πενία καὶ ἡ πτωχεία. Καὶ ταῦτα πάντα ἠθελον ἔχειν οὕτως, ἐὰν ἐφανταζόμεθα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν κοινωνίαν, διαρκῶς ὑγιεῖς διάγοντας, τοῦ αὐτοῦ ἰσχυροῦ φύλου καὶ τῆς αὐτῆς ἀκμαίας ἡλικίας ὄντας. Ἄλλ' ἐκτός τῶν λοιπῶν ἀνισοτήτων, ἐκάστῳ τῶν ἀνθρώπων ἐν γένει ἰδίᾳ μοίρα, φύσει ἢ θέσει κλη-

ροδοτουμένων, υπάρχουν και άλλαι, προερχόμεναι ἐκ τοῦ φύλου, τῆς ἡλικίας καὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας. Ὡς κατὰ τὰς δύο μάλισα ἐσχατίας τῆς ζωῆς— τὴν παιδικὴν καὶ γεροντικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν νοσώδη κατάστασιν, ἐκεῖνος ὅστις σφεαίται τῶν φυσικῶν αὐτοῦ προστατῶν, ὡς ὁ μὲν ἀδύνατος παῖς, τῶν γονέων, ὁ δὲ παρημακῶς γέρον, τῶν ἀκμαίων αὐτοῦ τέκνων, ἢ δ' ἀσθενὴς γυνή, τοῦ αὐτῆς συζύγου, προσκτᾶται νέας φανεράς αἰτίας ἀνισότητος, καὶ ἐνταυτῷ πτωχὸς ὢν, ἀπαράγραπτα δικαιώματα εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ ἔλεος τῶν πλουσίων πολιτῶν, οἵτινες ἠτύχησαν νὰ ἀποταμιεύσωσι κεφάλαια κατὰ πολὺ ὑπερβαίνοντα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπολύτων καὶ σχετικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Τοὺς ἀδυνάτους γέροντας, τὰ ἐγκαταλελειμμένα ὄρφανὰ, τὰς ἀπόρους χήρας καὶ τοὺς ἐνδεεῖς ἀσθενεῖς χρεωστῆ πᾶσα δικαία κοινότης νὰ γηροκομῆ, νὰ περιποιητῆ καὶ νὰ θεραπεύῃ· ἐπειδὴ, οἱ μὲν αὐτῶν ὑπῆρέτησαν καὶ ὠφέλησαν τὴν κοινωνίαν, ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν, οἱ δ' ὠφελήσουσι, καὶ ἐκ τούτου ἅπαντες κέκτηνται ἀναμφίλεκτα δικαιώματα εἰς τὴν δημόσιον εὐποιάν. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ νομίζωνται χρεωστικὰ, ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία, ἢ ἠθικὴ καὶ ἢ θρησκεία ἐμπνέουσι φύσει τὴν συμπάθειαν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ προτρέπουσιν εἰς βοήθειαν τῶν πασχόντων ἡμῶν ἀδελφῶν κατὰ τὸν ἀντίστροφον τοῦ, « ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσης· » ὅπερ ἐστὶν « ὁ σὺ » φιλεῖς, ἐτέρῳ ποιεῖ » ὡς ἐὰν θέλῃς νὰ εὐεργετήσῃς ὑπὸ τῶν ἄλλων, πρέπει πρῶτος σὺ νὰ εὐεργετήσῃς τοὺς ἄλλους, καὶ οὕτως ἢ εὐποιία προέρχεται κάπως καὶ ἀπὸ τὸν ἐγωισμόν· καὶ τοῦτο μὲν ὑπαγορεύει ὁ νοῦς, ἢ δὲ καρδία, ἥτις δὲν λογίζεται, ἀλλ' αὐτομάτως ὀρμᾶται καὶ πάλλει ἐπὶ μόνη τῇ ὄψει τοῦ ξένου ἄλγου, κινεῖ ἀκαθέκτως εἰς τὴν εὐποιάν, χωρὶς προσδοκίας ἀνταμοιβῆς.

Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν ἀπολύτως χρηζόντων τῆς δημοσίου βοηθείας καὶ περιθάλψεως, ὡς ὄντων πολιτικῶν ἀπομάχων, τῶν ἢ τε ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ φύλου, ἢ ἐκ σωματικῆς ἢ ψυχικῆς τινος καταστάσεως ἀνικάνων τοῦ πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρειώδη, ὑπάρχει καὶ σμῆνος ἄλλων ἐνδεῶν, οἱ ὅποιοι δικαίως ἐλκύουσι τὴν προσοχὴν καὶ μέριμναν τῆς δημοσίου καὶ ἰδιωτικῆς εὐποιίας. Τούτων, οἱ μὲν στεροῦνται σχετικῶς τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ καλοῦνται πένητες ἢ ἐνδεεῖς, οἱ δὲ, ἀπολύτως τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ὀνομάζονται πτωχοί, ὡς χαμαὶ πεπτωκότες. Ἡ πτωχεία εἶναι ὀδυνηρὰ μᾶστιξ, μασιζύουσα τοὺς λαοὺς καὶ τῶν ὡς μάλιστα πεπολιτευμένων ἐθνῶν· καὶ δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας τοῦ Μεσαιῶνος καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ πτωχεία, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς θητείας τῶν ἐργατικῶν κλάσεων, ἤρξησεν ὑπερμέτρως εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ μάλιστα εἰς ἐκεῖνα τῆς βιομηχανοῦ καὶ πεφωτισμένης μεγάλης Βρετανίας ἐγένετο ἐνδημική· οὕτως, ὥστε ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφηυρέθη καὶ νέα λέξις πρὸς ὀνομασίαν τῆς τοιαύτης ἐνδημικῆς πτωχείας, τῆς κατατροχούσης ὀλοκλήρους συνοικίας, συνισταμένης ἐκ πολυπληθῶν οικογενειῶν, φύρδην μίγδην συνδιδαιτωμένων ἐν ἄκρᾳ ἀθλιότητι καὶ παλαιπωρίᾳ, ἐν αὐχμηροῖς καὶ δυσώδεσι κατωγείοις. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἄχροοι καὶ σκελετοειδεῖς, λιμῶ καὶ ρίγει ἀπόλλυνται, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὅλως ἐξαχρειούμενοι. Τὴν ἐνδημικὴν ταύτην καὶ ἀπαίσιον πτωχείαν, τὴν ἐν Ἰρλανδίᾳ μάλιστα ἐπιπολάζουσαν, ὠνόμασαν *pauperisme*. Ἡ λέξις αὕτη, ἥτις, κατὰ τὴν φωνὴν φαίνεται λατινικῆς παραγωγῆς ἐκ τοῦ *pauper*, δὲν εἶναι λατινικὴ, ἀλλὰ νεωτέρας συστάσεως καὶ ἰδίᾳ ἐξ ἀρχῆς ἀγγλική, ἐκ τοῦ ὁμοίως ἀγγλικοῦ *pauper*, ἐκγαλλισθεῖσα μετέπειτα

καὶ πολιτογραφείσα τελευταῖον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἄλλως εὐδαίμονι Γαλλία. Ἡ ἐνδημικὴ αὕτη πτωχεία καταμαστιίζει μάλιστα τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὰς πολυπληθεῖς βιομηχάνους πόλεις τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας, τὰς γεμούσας μεγάλων ἐργοσασίων καὶ ἐργατῶν, θητῶν, μηρμήκων δίκην, συνηγμένων καὶ διαγκωνιζομένων εἰς περιωρισμένα μέρη, ὅπου διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς ὀσημέραι ἀναπτυσσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῶν μηχανῶν ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῶν διαφόρων ἄλλοτε χειροποιήτων προϊόντων τῆς τέχνης, οἱ πολυάριθμοι ἐργάται, ἧ δὲν δύνανται πολλάκις νὰ εὕρωσιν ἀπλῶς ἐργασίαν, ἢ καὶ εὕρωσιν αὐτήν, ὁ μισθὸς εἶναι ἀνεπαρκῆς εἰς τὸ διατρέφειν αὐτοὺς ἀρκούντως.

Πολλάκις δὲ καὶ περιστάσεις καὶ συμβάματα ἕκτακτα ἀφαρπάζουσιν αἰφνηδίως ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνεπαρκῶς διατρέφουσιν αὐτοὺς ἐργασίαν, καὶ τότε πρὸς τῇ ἐνδημικῇ πτωχείᾳ, ἐνσκήπτει κεραυνοβόλος καὶ ἑτέρα φρικτοτέρα, ὡς ἐπιδημικὴ, ὁποῖα τελευταῖον ἐνέσκηψεν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀπειραρίθμων κλωστῶν καὶ ὑφαντῶν τοῦ βάμβακος, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ προϊόντος τούτου τῆς Ἀμερικῆς, ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δυσήνων Μαύρων ἀναφθέντος πεισματώδους καὶ καταστρεπτικοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ πάνδημος αὕτη μερικὴ πτωχεία, ἢ πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐνταυτῷ κατατρύχουσα καὶ ἐξουδενούσα, ἐστὶν ἡ ἐκούσιος μὲν, οὐχ ἦττον δ' ἀναγκαστικὴ δουλεία τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν, ἢ αὐτομάτως ἐκ τῶν περιστάσεων γεννωμένη, καὶ ἀντικατασταθεῖσα ἀντὶ τῆς ἀκουσίου καὶ ταπεινωτικῆς δουλείας τοῦ δεσποτισμοῦ τοῦ Μεσαιῶνος καὶ τῆς Ἀρχαιότητος. Καί τοι ὁμοίως ἐξαχρειοῦσα καὶ ἐξευτελίζουσα τὸν ἄνθρωπον, εἶναι προτιμωτέρα τῆς ἀργυρωνήτου δουλείας καὶ

τοῦ βιαίου ἀνδραποδισμοῦ, τοσοῦτο, καθ' ὅσον τὸ ἐκούσιον καὶ αὐτοπροαίρετον προτιμητέον τοῦ ἀκουσίως καὶ αὐθαιρέτως ἐπιβεβλημένου ὑπὸ τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνισότητος.

Ἄλλὰ πῶς ὁ πολιτισμὸς, ὅστις ὑπόσχεται ν' ἀποτελέσῃ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας ἢ τοῦλάχιστον εὐημεροῦντας, ρίπτει μεγάλῃν τινα μερίδα τῶν πλέον πεπολιτευμένων ἐθνῶν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθλιότητα; Ὁ πολιτισμὸς εἶναι ἔργον ἀνθρώπινον, καὶ πᾶν ἔργον ἀνθρώπινον εἶναι ἀτελές, ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπάρχουσι καὶ νόμοι φυσικοὶ ἀμετάτρεπτοι, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης τὰ πάντα περιορίζουσιν. Ἐκάστη μερὶς τῆς γῆς δύναται νὰ θρέψῃ ὠρισμένην τινα πληθὺν ἀνθρώπων· ὅταν δ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξήσῃ ὑπὲρ τὸ μέτρον, τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἐξαντλούμενα, γίνονται ἀνεπαρκῆ, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐνδεια καὶ ἡ πτωχεία διὰ τὸ ὑπερπερισεῦον μέρος. Ὁ πολιτισμὸς, διὰ τῆς καταλλήλου ἐφαρμογῆς τῶν τελεσφόρων παραγγελμάτων τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίου ὑγιεινῆς, ἐξήλειψεν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς ὡς πλείστας εἰδεχθεῖς καὶ ἀποτροπαίους νόσους, αἱ ὁποῖαι ἐμάστιζον καὶ ἐδεκάτιζον τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ ἐκβαρβαρωθέντος Μεσαιῶνος· ὁ πολιτισμὸς ἐξημέρωσε τὰ ἦθη δι' ἐλευθερίων θεσμῶν, εὐκόλυνε κατὰ θαυμάσιον τρόπον τὰ κοινωνικὰ μέσα διὰ τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῆς ἠλεκτρικῆς, ἐτελειοποίησε τὴν γεωργίαν, ἐζωογόνησε τὸ ἐμπόριον, ἐγέννησε νέας βιομηχανίας καὶ νέους προσοδοφόρους πόρους. Ἐκ τούτων ὅλων ἠύξησεν ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς τὰ εὐνομούμενα καὶ πεφωτισμένα Κράτη ἐπ' ἀπειρον ἐπολλαπλασιάσθη. Ἄλλ' ἡ γῆ, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ἔχει ὄρους τῆς εὐφορίας αὐτῆς, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἀτιμωρητεῖ, καίτοι διὰ τῆς προόδου τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, τῶν προϊόντων αὐτῆς ἑκατονταπλασίως αὐξηθέντων, καὶ ἐκ τούτου

πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἰσορροπίας, ἢ φθορὰ τοῦ περισσοῦ τῶν καταναλωτῶν αὐτομάτως καὶ μοιραίως γεννᾶται· διὸ κατ' ἔτος πολλῶν μυριάδων ἀνθρώπων μεταναστεύσεις συστηματικῶς ἐκτελοῦνται ἀπὸ τῶν πλέον καλλιεργημένων καὶ πολυανθρώπων χωρῶν τῆς γηραιᾶς καὶ ἐξηντημένης Εὐρώπης εἰς τὰς εὐρείας καὶ δρυμώδεις χώρας τῆς νεαρᾶς Ἀμερικῆς, πρὸς ἀνεύρεσιν γῆς παρθένου καὶ ἀκατεργάστου. Τὴν κατὰ μέρη ὑπέρμετρον αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν συσσώρευσιν αὐτῶν, ἐμποροῦμεν νὰ θεωρήσωμεν, ὡς τὰ ἔλη καὶ τελματα τοῦ πολιτισμοῦ, ἐξ ὧν γεννῶνται ἄπειρα φυσικὰ καὶ ἠθικὰ μιάσματα, ἔτι μᾶλλον θανατηφόρα παρ' ἐκεῖνα, ἃ γεννῶσι τὰ φυσικὰ ἔλη, τὰ ἐπὶ τῆς ωραίας ἡμῶν γῆς πολλάκις ἐπιπολάζοντα.

Ἐτέρα μάστιξ τοῦ πεπολιτευμένου Κόσμου ἐστὶ περικαλλῆς τις καὶ ἀπατηλὸς σκώληξ, ἡρέμα, ἀλλὰ συνεχῶς καὶ βαθέως ἀμυστὶ ἀπορροφῶν τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἰκμάδα τοῦ κουφόνοος ἀνθρώπου, ἔλμινς παράσιτος τοῦ κακῶς ἐννουμένου πολιτισμοῦ, κροτάλους φέρων ἐπὶ κεφαλῆς εὐήχους καὶ ἀκτινοβολοῦντας, τὸ δὲ σῶμα στιλπνὸν καὶ ποικιλόχρουν παριστάνων, ἔρπει λαθραίως γοητεύων εἰς τὰ ἔγκατα τῆς καρδίας ἐκάστου κενοδόξου καὶ ματαιόφρονος, καὶ ἀνηλεῶς καταβιβρώσκει αὐτήν· ὁ ὀλέθριος οὗτος σκώληξ εἶναι ἡ πολυτέλεια. Ἀπατηλὴ καὶ δολία, ὑπόσχεται εὐδοξίαν καὶ εὐδαιμονίαν, καὶ φέρει ἀτιμίαν καὶ ταλαιπωρείαν· γοητεύουσα, παρασύρει εἰς τὸν ἀχανῆ βυθὸν τῆς ἀπωλείας, ἄτομα, οἰκογενείας καὶ ὀλόκληρα ἔθνη.

Ἡ πολυτέλεια ἐμπεριέχει ἰδέαν σχετικὴν· ἐστὶ δ' ἀπόλαυσις ἡδονῶν, ἢ χρῆσις πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουσι δαπάνην ἀνωτέραν τῶν προσόδων ἢ τῶν κεφαλαίων τοῦ δαπανῶντος· ὥστ' ἀπολύτως οὐδεὶς δύναται νὰ ὀρίσῃ τί ἐστὶ πολυτέλεια· δύναται δ' αὕτη

μόνον νὰ ὀρισθῇ ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὰ ἄτομα, ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι θεμιτὴ δαπάνη καὶ ἀπόλαυσις διὰ τὸν μὲν, εἶναι φθοροποιὰ πολυτέλεια διὰ τὸν δέ· φυσικὰ δ' ἀποτελέσματα τῆς πολυτελείας εἶναι ἡ πενία καὶ ἡ πτωχεία καὶ τὰ ἐκ τούτων δεινὰ, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν παραλείπομεν ἐνταῦθα. Τοῦτο δὲ παρατηροῦμεν, ὅτι δυστυχῶς ὁ σκώληξ οὗτος εἰσείρπυσεν ἀνεπαισθήτως καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ἤρχισε νὰ καταβιβρώσκη καὶ τὴν ἡμετέραν ἀρτιπολίτευτον κοινωσίαν κατάκαρδα.

Ζῶμεν ἐν μεταβατικῇ ἐποχῇ ἰδεῶν τε καὶ ἔξεων. Παρασυρόμενοι ἀκαθέκτως ὑπὸ τοῦ ὀρμητικοῦ ρεύματος τοῦ δεσπόζοντος τὸν Κόσμον συρμοῦ, μιμούμεθα ἀναγκαστικῶς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν Εὐρωπαίων, χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὰ ἐσωτερικὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν· ἀρχίζομεν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ τελειώσωμεν· τὰς δὲ τῶν πατέρων ἡμῶν πατριαρχικὰς ἀρετὰς πρὸ πολλοῦ ἤδη ἀπωλέσαμεν ὀλοκλήρους. Φανταζόμεθα ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἡ ῥαστώνη καὶ ἡ ἡδυπάθεια, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς γυναικείας ἀνατροφῆς ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον, εἶναι τὸ ν' ἀποτελῶμεν αὐτὰς χαύνας καὶ μαλθακὰς τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Ἐστερημένας ἐκ συστήματος πάσης οἰκιακῆς ἀρετῆς ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ λεγομένῃ κοινωσίᾳ, τὰς συνεθίζομεν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων νὰ ζῶσιν οὐχὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας εἶναι φύσει τὸ πρῶτον ἐσωτερικὸν στήριγμα καὶ τιμαλφές ἐγκαλλώπισμα, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς μόνον διὰ τὰς ματαίας ἡδονὰς, τὴν ἀνάγνωσιν σπαραξικαρδίων καὶ τρομερῶν μυθιστορημάτων, τὴν ἐναρμόνιον καὶ πολλάκις κακόφωνον κροῦσιν τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ τὸν γυμνοτράχηλον χορὸν, καὶ τέλος φθάνομεν, ἀποτελοῦντες αὐτὰς συστηματικῶς ἀσθενεῖς καὶ δειλαιοὺς ἔρμαιοι τοῦ σάλου τῆς νευρικῆς αὐτῶν ταραχῆς. Δογματίζομεν μετὰ πάσης σοβαρότητος, ὅτι ἡ καλῶς ἀνατεθραμμένη Κυρία, δὲν ἀρμόζει ποτὲ νὰ βλέπῃ τὸν

ἥλιον ἀνατέλλοντα, ὅτι πρέπει νὰ ᾔηται ἄσαρκος καὶ χλωμή, δειλή καὶ μελαγχολικὴ καὶ ἐμπνέουσα ῥωμαντικῶς τὴν συμπάθειαν τῆς αὐτῆς ἀδυναμίας· ὅτι πρέπει σχεδὸν νὰ λησμονῆ τὴν πάτριον αὐτῆς γλῶσσαν, νὰ μὴ ἀναγινώσκῃ ποτὲ τὰ ἀθάνατα συγγράμματα τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προπατόρων, ὡς ἀπηρχαιωμένα καὶ ἔωλα, ἀλλὰ νὰ μανθάνῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, περισσοτέρας εὐρωπαϊκᾶς γλῶσσας, καὶ νὰ πιστεῦῃ ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς γυναικείας ὑπάρξεως εἶναι ἡ ματαιότης, ἡ κατὰ κόρον φιλαρέσκεια καὶ οἱ νυκτερινοὶ θρίαμβοι ἐν τῷ λεγομένῳ ὑψηλῷ καὶ καλῷ Κόσμῳ.

Εὐτυχῶς, Κύριοι καὶ Κυρίαί, αἱ ἰδέαι αὗται εἰσὶ μεταβατικάι, ὡς καὶ ἡ ἐποχὴ, ἐν ἣ ἢ ζῶμεν, καὶ εὐχόμενοι ἐλπίζομεν, ὅτι μετὰ μίαν ἢ δύο γενεὰς θέλομεν ἀνακτῆσαι τὰς ἀπολεσθείσας ἀθουρούβους οἰκιακᾶς ἀρετᾶς, χωρὶς νὰ χάσωμεν τὴν ἐξωτερικὴν κομψότητα, τὴν ὁποίαν θηρεύομεν.

Ὁμιλοῦντες περὶ πολυτελείας ὡς ἐνός τῶν διαφορῶν αἰτίων τῆς πτωχείας, λαθόντες παρεξेत्रάπημεν τοῦ προκειμένου, καὶ γενόμενοι ἴσως βαρεῖς καὶ δυσάρεστοι, ἐξαιτούμεθα τὴν συγγνώμην ὑμῶν ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ. Ἐπανέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὸ περὶ οὗ ἰδίᾳ ἡμῖν ὁ λόγος. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δῆλον, ὡς ἡμῖν φαίνεται, ὅτι ἡ πτωχεία, ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων, ὑπῆρξεν, ὑπάρχει καὶ ὑπάρξει διὰ παντός, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰδεχθῆς καὶ ἐκτεταμένη, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἐκάστου τόπου καὶ ἐκάστης πολιτείας περιστάσεις καὶ ἰδιότητας. Πρὶν ἢ ἐρευνήσωμεν τὰ μέσα, ἀνὸς τῆς ριζικῆς θεραπείας καὶ ἐξαλείψεως, τοῦλάχιστον τῆς, ὅσον ἔνεστι, μειώσεως, τῆς ἀνακουφίσεως καὶ παρηγορίας αὐτῆς, συγχωρήσατε νὰ εἴπωμεν λόγους τινὰς καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀνθρώπου.

Πολλοὶ κατηγόρησαν τὴν πενίαν, ὡς ἐξαχρειοῦσαν

τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ στρεβλοῦσαν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἐξύμνησαν τὸν πλοῦτον ὡς προάγοντα τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξιν, ἐξευγενίζοντα τὰ ἦθη, καὶ χορηγοῦντα ἀφθόνως τὰ μέσα τοῦ προσκτᾶσθαι γνώσεις καὶ βελτίω γίνεσθαι. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἔπραξαν τὸναντίον, ὑψώσαντες ἐπαίνοις τὴν πενίαν, ὡς γυμνάζουσαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν καρτερίαν, τὴν ἐγκράτειαν καὶ αὐτάρκειαν, καὶ βιάζουσαν αὐτὸν νὰ γίνηται κρείττων ἑαυτοῦ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐπορίας, ἔφεξαν τὰ φροῦδα πλεονεκτήματα τοῦ πλούτου, ὡς χαλῶντα τὰ ἦθη διὰ τῆς ἀσωτίας, διαφθείροντα τὸ σῶμα διὰ τῆς τρυφῆς καὶ λαγνείας, αὐξάνοντα τὸν ἐγωϊσμόν, καὶ ἐξάπτοντα τὴν πλεονεξίαν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ πλούσιος ποτὲ νὰ μὴ δύναται νὰ ἡσυχάζῃ, πάντοτε φλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ν' ἀποκτᾶ περισσότερα, καὶ γινόμενος σκληρὸς, ἀσυμπαθὴς καὶ φιλάργυρος. Ταῦτα πάντα καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελε δυνηθῆ τις νὰ προσθέσῃ, εἶναι ὑπερβολαί, κακῶς ἐπὶ τὸ γενικώτερον ἐφηρμωσμένοι, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει τι ἀνώτερον καὶ τοῦ πλούτου καὶ τῆς πενίας, τὸ ὁποῖον καθίστησιν αὐτὸν ἀνώτερον πάσης θέσεως καὶ προσβολῆς. Τὸ δ' ἀληθές εἶναι ὅτι ὑπάρχουσι καλοὶ καὶ κακοὶ πλούσιοι, καθὼς ὑπάρχουσι καλοὶ καὶ κακοὶ πτωχοὶ, καὶ ὅτι πάλιν ὑπάρχουσι κακὸτροποι καὶ πονηροὶ πτωχοὶ, καθὼς ὑπάρχουσι κακὸτροποι καὶ πονηροὶ πλούσιοι.

Ὁπου δ' ἡ πτωχεία ἢ ὁ πλοῦτος τὰ ὄρια ὑπερβῆ, ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος κίνδυνον μέγιστον ἐξαχρειώσεως τρέχει καὶ πολλάκις ὑποκύπτει. Τοῦτο δ' εἶναι πρὸς τούτοις ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐποχαὶ καὶ πολιτεῖαι, καθ' ἃς τιμᾶται ὁ πλοῦτος μᾶλλον τῆς ἀρετῆς, καὶ ἄλλαι, καθ' ἃς ἡ ἀρετὴ μᾶλλον τοῦ πλούτου διακρίνεται, καὶ τότε, καὶ ἐν ταύταις μόνον οἱ ἐνάρετοι πτωχοὶ τιμῶνται, ἐνῶ ἐν ταῖς προτέραις περιστάσεσιν οἱ

τοιούτοι παραβλέπονται καὶ περιφρονοῦνται. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου ἡμῶν ἀποδεικνύει ἐναργῶς ἡ ἱστορία τῶν τε ἀρχαίων καὶ νεωτέρων χρόνων. Ὅποια δ' αὐταὶ αἱ ἐποχαὶ καὶ ὅποια αὐταὶ αἱ πολιτεῖαι, περὶ τούτων ἰδίᾳ σήμερον νὰ λαλήσωμεν ὁ καιρὸς δὲν συγχωρεῖ.

Εἶδομεν ἀνωτέρω, Κύριοι καὶ Κυρίαί, ὅτι ἐν γένει ἡ πτωχεία εἶναι λέξις, σχετικὴν ἐκφράζουσα ἰδέαν. Ἐν ἐκάστη δὲ κοινωνίᾳ, πτωχοὶ ὀνομάζονται ἐκεῖνοι μεταξὺ τῶν πολιτῶν, οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι, οἵτινες ὑφίστανται τὰς μεγαλητέρας στερήσεις.

Πένητες δ' εἰσὶν ἰδίᾳ οἱ πενόμενοι καὶ οἱ διὰ τοῦ κόπου των δυσχερῶς καὶ πολλάκις ἀνεπαρκῶς διατρεφόμενοι.

Διὰ δὲ τῆς λέξεως Ἐνδεια, δηλοῦμεν ἀπολύτως ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν τῆς πτωχείας, ὅστις, προερχόμενος ἐξ αἰτίων μονίμων καὶ σταθερῶν, ἐπιφέρει τὴν στέρησιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως ἀναγκαίων, καὶ ἐπομένως οἱ ἐνδεεῖς ἐπιβάλλουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίου εὐποιίας.

Ἡ δὲ πτωχεία, ἡ ὡσαύτως γεννωμένη ἐξ αἰτίων δι-
αρκῶν, ἡ προξενούσα εὐκόλως τὴν ἀπόλυτον ἐνδειαν, καὶ ἐμφανιζομένη δι' ἔξεων φυσικῶν τε καὶ ἠθικῶν χαρακτηριστικῶν, καταντᾷ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν καὶ ἀθλιότητα.

Γέννημα δὲ γενικῶν πάλιν αἰτίων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, προσβαλλόντων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς ἐργατικὰς καὶ θητευούσας κλάσεις τῆς κοινωνίας, καθ' ὁμάδας πολυπληθεῖς ἐντάμα συμβιούσας καὶ συνθλιβομένας, ἐστὶν ἡ ἐνδημικὴ ἢ ἡ ἐπιδημικὴ πτωχεία, τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι ὠνόμασαν *pauperisme*.

Πᾶσα δ' ἄλλη πτωχεία, ἐξ ἰδιαιτέρων καὶ ἀτομικῶν αἰτίων προερχομένη, εἶναι ἡ σποραδική.

Ἡ πτωχεία δ' ἐν γένει, ἠθικῶς θεωρουμένη, ἐμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τὴν αἰδήμονα καὶ ἀναιδῆ πτωχείαν. Καὶ

ἡ μὲν αἰδήμων συστέλλεται ἐν ἑαυτῇ, πάσχει καὶ ὀδυνᾷται μόνη καὶ καθ' ἑαυτὴν, πασχίζουσα νὰ κρύψῃ τὴν γυμνότητα καὶ τὰς ἀσχημίας τῆς. Ἡ δ' ἀναιδῆς πτωχεία, γυμνὴ καὶ ἐκτετραχηλισμένη, ἐκθέτει ἐπίτηδες τὰς εἰδεχθεῖς πληγὰς τῆς καὶ πολλάκις τεχνικῶς προβάλλει ταύτας δυσειδεστέρας, περιφέρεται εἰς τὰς τριόδους καὶ τὰς πολυπληθεῖς ἀγυῖας, τείνουσα ἀναιδῶς τὴν χεῖρα πρὸς ἐπαιτείαν.

Οἱ πτωχοὶ ἐνέπνευσαν καὶ ἐμπνέουσι τὴν συμπάθειαν τῶν εὐτυχούντων καὶ εὐπορούντων πολιτῶν πάσης συνεστηκυίας κοινωνίας, καὶ ἤλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ μέριμναν καὶ αὐτῶν τῶν Κυβερνήσεων. Ὅλαι δ' αἱ θρησκεῖαι, καὶ μάλιστα ἡ ἐπὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς τοῦ πλησίου ἀγάπης βασιζομένη θεόπνευστος χριστιανικὴ, ἢ τὴν πτωχείαν ἐκ τῆς ταπεινότητος αὐτῆς ἀνεγείρασα, διατάττει τὴν ἐλεημοσύνην, ὡς πρωτίστην ἀρετὴν καὶ ἐναργῆ ἐμφάνισιν τῆς τοῦ πλησίου ἀγάπης.

Ἡ τελεία καὶ ριζικὴ θεραπεία τῆς πτωχείας εἶναι ἀδύνατος, καὶ μόνον πρόχειρος θεραπεία καὶ πρόσκαιρος ἀνακούφισις, αὐτῆς ὑπαρχούσης, εἶναι ἐφικτή. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ μέσα προφυλακτικὰ τῆς πτωχείας, τὰ ὅποια εἶναι τὰ μόνα τελεσφόρα· ταῦτα εἰσὶν ἡ διάδοσις τῆς καλῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας εἰς τὸν λαόν δι' ἀμφοτέρω τὰ φύλα, δι' ἧς οἱ τῶν πτωχῶν παῖδες, γινόμενοι φιλόπονοι καὶ χρηστοὶ πολῖται, γίνονται ἱκανοὶ νὰ πορίζωνται τὰ ἐπιτήδεια καὶ διὰ τῆς αὐταρκειας καὶ οἰκονομίας νὰ εὐτυχῆσωσιν.

Ἡ ἐν ἐκάστη χώρα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑπάρχουσα σποραδικὴ ἢ ἐνδημικὴ πτωχεία, ἀνακουφίζεται προσκαίρως διὰ τῆς εὐποιίας, θεραπεύεται δὲ κατὰ μέγα μέρος, καὶ ὅσον ἐνεστι ριζηδόν, διὰ τῆς χορηγήσεως τῆς ἐργασίας. Ἡ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης μόνιμος καὶ διαρκὴς εὐποιία ἐξαχρειοῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ταπεινοῖ· μόνη ἢ ἐργασία ἐπανορθοῖ τὸ φρόνημα καὶ ἐξευ-

γενίζει αὐτόν. Ἡ εὐποιία ἐκτελεῖται ἢ ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν, ἢ δημοσίως καὶ ἐπισήμως ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων. Ἡ τελευταία αὕτη, ἢ δι' ἰδιαιτέρων νόμων καὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρων γινομένη, ἀπεδείχθη ὑπὸ τῶν οἰκονομολόγων ἀτελεσφόρητος καὶ μᾶλλον βλαπτικὴ, ἐπειδὴ πανταχοῦ ἐν Ἀγγλία καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου ἐφηρμόσθη, καὶ ὅπου κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἑκατομμύρια εἰσπράττονται καὶ τοῖς πτωχοῖς διανέμονται, ἔσχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν αὐτῆς τῆς πτωχείας. Αἱ Κυβερνήσεις ὀλιγοσεύουσι τὴν πτωχείαν, οὐχὶ διὰ τῆς διὰ νόμων καὶ φόρων δημοσίου ἐλεημοσύνης, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐνομίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς προαγωγῆς τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ διὰ τῆς ἀκωλύτου ἐργασίας. Ἡ δ' ἀναιδὴς ἐπαιτεία καταδιώκεται ἀνευδότης ὑπὸ πάσης καλῶς ὠργανισμένης Κυβερνήσεως.

Ἐπάρχουσι δὲ καὶ πολῖται ἀπόμαχοι τῶν τοῦ βίου ἀγώνων, καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ νόσου, ἢ ἄλλων αἰτίων φυσικῶν, ἀνίκανοι γινόμενοι εἰς τὸ τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρειώδη πορίζεσθαι. Τούτους, πᾶς καλῶς ὠργανισμένος δῆμος, χρεωστεῖ νὰ περιθάλη καὶ νοσηλεύη. Ἐκτελεῖ δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἀνιδρύσεως Νοσοκομείων, Φρενοκομείων, Ὀρφανοτροφείων, Γηροκομείων, ἀσύλων τῶν ἐκθέτων νηπίων, καὶ τῶν παραπλησίων.

Παρ' ἡμῖν, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς περισπώμεθα, ἢ ἐνδημικὴ τῆς θητείας πτωχεία δὲν ὑπάρχει, ἀντ' αὐτῆς ὅμως ἢ ἀναιδὴς ἐπαιτεία, μεθ' ὅλης αὐτῆς τῆς ἀσχημοσύνης καὶ αἰσχροτήτος θαμίζει, ἀκωλύτως τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, ἐμφράττει οἰμώζουσα τοὺς νάρθηκας καὶ διόδους τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ δ' ὑπὸ διαφόρων ἀτομικῶν αἰτίων γεννωμένη πτωχεία αὐξάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἀφ' ὅτου μάλιστα ὁ εὐρωπαϊκὸς ἐξωτερικὸς πολιτισμὸς ἐνέσκηψεν ἀπροπαρασχευάστως εἰς τὰς ἀρχαϊκὰς ἡμῶν χώρας.

Πρὸς νοσήλευσιν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν ἡμῶν, ὑπάρχει ἐν μόνον μικρὸν Νοσοκομεῖον ἀποκέντρως καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψιν ἄριστα κείμενον, οὐ πλέον τῶν 250 δυνάμενον ἀνέτως νὰ περιέξῃ ἀσθενῶν, ἄλλως τε, ἄριστα νοσηλευομένων καὶ περιθαλπομένων ὑπὸ δοκίμων Ἰατρῶν. Περὶ τοῦ Φρενοκομείου δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ταῦτα, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν χρηματικῶν μέσων, κακίστα διατεθειμένου. Χάρις δ' εἰς τὰς ἀτρύτους προσπάθειας καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τῆς νεωτέρας ἐφορείας, τὸ, ὑπὸ τοῦ ἀοιδήμου, μεγαλεπήθου καὶ ἀληθῶς φιλανθρώπου Πατριάρχου Γερμανοῦ, ἰδρυθὲν ὀρφανοτροφεῖον, ἐβλήθη εἰς πλήρη ἐνέργειαν, τρέφον, ἀνατρέφον, ἐνδύον καὶ περιθάλλον ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἀπόρους καὶ ὀρφανοὺς παῖδας, οἵτινες, ἐκτὸς τῶν στοιχειωδῶν γραμμάτων, μανθάνουσι καὶ τέχνην τινά· ὡς τὴν ξυλουργικὴν, τὴν ραπτικὴν, ἢ τὴν ὑποδηματοποιίαν, δι' ἰδιαιτέρων διδασκάλων καὶ μαστῶρων. Βεβαίως, μέχρι δακρύων ἐστὶ συγκινητικόν, νὰ βλέπη τις παῖδας, τοὺς ἄλλοτε ρακενδύτους, πειναλέους καὶ ριγῶντας, ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἀγυιαῖς ἀσκόπως περιφερομένους, σήμερον κοσμίως ἐνδεδυμένους, ἀρκούντως τρεφομένους, θερμαινομένους καὶ παιδευομένους. Ὅλοι οὗτοι οἱ παῖδες, πρὸ μικροῦ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βραχέθρου τῆς ἠθικῆς καὶ σωματικῆς ἀπωλείας καὶ ἀχρειώσεως εὐρισκόμενοι, μορφοῦνται σήμερον ἄριστα κατ' ἄμφω, ὑποσχόμενοι νὰ γείνωσι χρηστοὶ καὶ ὠφέλιμοι πολῖται. Περὶ τοῦ ὑπάρχοντος γηροκομείου, καὶ τούτου ὄντος ἔργου τοῦ ἄνω ρηθέντος ἀειμνήστου μεγαθύμου Πατριάρχου, ἐν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ταῦτα, ἐπειδὴ, ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν προσόδων, πάσχει καχεξίαν, ἀνεπαρκῶς τρέφον καὶ περιθάλλον ὑπὲρ τοὺς 80 ἀπόρους, μαρασμώδεις καὶ ἀσθενεῖς γέροντας.

Περὶ τῶν ἐκθέτων νηπίων, πολλῶν τὸν ἀριθμὸν ὄση.

μέραι παρ' ἡμῖν διαφθειρομένων, μόνη ἡένταυθα Κοινότης φροντίζει, ἐξοδεύουσα κατ' ἔτος, κατὰ μέσον ὄρον, περίπου 25 ἢ 30 χιλιάδας γροσίων· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνατρεφόμενων νηπίων τούτων, ὀλίγιστα σώζονται, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σωζομένων ὀλίγιστα γνωρίζει ἡ Κοινότης. Πρὸ 5 ἢ 6 ἐτῶν, ἡ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐφορο-ἐπιτροπὴ τῆς ἡμετέρας ἐνταυθα Ἐκκλησίας διώρισε ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ σπουδάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τῆς Κοινότητος διατρεφόμενων ἐκθέτων νηπίων, καὶ προτείνῃ κατάλληλα μέσα τῆς πρὸς τὰ κρείττω ὀργανώσεως τῆς δημοσίου ταύτης εὐποιίας. Ἡ ἐπιτροπὴ, σπουδάσασα τὸ ζήτημα ὑπὸ τε τὴν γενικὴν καὶ μερικὴν τούτου ἐπιτόπιον ἐποψιν, ἐποίησατο ἐκθεσιν τῆς καταστάσεως τοῦ πράγματος, καὶ προτάσεις πρὸς βελτίωσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκθεσις καὶ αἱ προτάσεις, ὡς ἔπη πτερόεντα, ἀπέπτησαν ἐξίτηλα καὶ ἀτελεσφόρητα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ οὐδὲν ἐπράχθη· τὰ δὲ χρήματα ἄνευ συστήματος γενναίως κατ' ἔτος ἐξοδεύονται, καὶ οἱ καρποὶ καὶ ἡ προκύπτουσα ὠφέλεια σμικροὶ ἀποβαίνουσιν.

Ταῦτα εἰσὶ πάντα τὰ φιλανθρωπικὰ ἡμῶν κατασκήματα, τὰ ὅποια ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, εἰσὶ προδήλως ἀνεπαρκῆ. Τὴν ἀνεπάρκειαν ταύτην κατενόησε φιλάνθρωπός τις καὶ δραστήριος πολίτης τοῦ ἡμετέρου Προαστείου, καὶ διὰ τῆς ὑπολήψεως, τῆς ὁποίας δικαίως ἀπολαύει καὶ τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν προσηκόντως ἀσκεῖ εἰς τὰ πνεύματα τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, ὁ καταπειστικός του λόγος πάραυτα εὖρεν ἡχώ σύμφωνον ἐν ταῖς εὐαισθητοῖς καρδίαις τῶν ἡμετέρων εὐγενῶν Κυριῶν, καὶ ἡ φιλόπτωχος Ἀδελφότης, τῆς ὁποίας ἠκούσατε σήμερον τὴν ἐτήσιον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς λογοδοσίαν, συνέστη πρὸ πενταετίας, καὶ ἕκτοτε πολλαὶ ἑκατοντάδες ἀπόρων

ἀσθενῶν καὶ πτωχῶν ἐνδεῶν, καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων στερουμένων, ὅσον τὸ δυνατόν κατ' οἶκον, καὶ ἐθεραπεύθησαν καὶ ἐθερμάνθησαν καὶ ἐψωμίσθησαν. Ὅτι δὲ τὸ παράδειγμα τούτου τοῦ εἴδους τῆς εὐποιίας παρευθὺς, ὡς ἐκ θαύματος, πανταχοῦ εἰς τὰς λοιπὰς ὁμογενεῖς συνοικίας τῶν λοιπῶν προαστείων τῆς Πόλεως, τῶν κωμοπόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βοσπόρου, καὶ αὐτῶν τῶν νήσων ἄσμενοι οἱ φιλάνθρωποι πολῖται ἠσπάσαντο καὶ ἠκολούθησαν, αἱ τὴν σήμερον πανταχοῦ ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ ὅμοιαι Ἀδελφότητες μαρτυροῦσιν. Ἐπαινος καὶ τιμὴ ἄς ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς φιλανθρώπους εὐγενεῖς Κυρίας, αἱ ὁποῖαι καὶ τὰ θάλπη τοῦ θέρους καὶ τὰ ψύχη τοῦ χειμῶνος ὑπερνικῶσι, περιφερόμεναι εὐχαρίστως εἰς τὰς σχολιάς καὶ βορβορώδεις στενωποὺς τῶν πτωχῶν συνοικιῶν, καὶ ἀφόβως καταβαίνουσαι τὰ σκοτεινὰ καὶ αὐχμηρὰ κατώγεια, καὶ θαρράλέως ἀναβαίνουσαι τὰ ἀνάντη καὶ ἐτοιμόρροπα ἀνώγεια, τὰ ὅποια εἶναι αἱ μόνιμοι κατοικίαι τῶν ἐνδεῶν καὶ πενομένων πτωχῶν, καὶ ὅπου πολλάκις σκηναὶ σπαραξικάρδιοι τῆς ἀθλιότητος διαδραματίζονται, ἄξια τοῦ καλάμου τοῦ δεινοτέρου Μυθιστοριογράφου. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ φιλανθρώπου καὶ μεγαθύμου ἐκεῖνου ἀνδρός, τοῦ τὴν πρωτοβουλίαν σχόντος, καὶ τὴν εὐεργετικὴν ἰδέαν εἰς πραγματικὸν πέρασ αἰσίως ἐνεγκόντος, ἄς ἐγγραφῆ με χαρακτήρας ἀνεξαλείπτους εἰς τὴν ἀδάμαντον πλάκα τῆς Αἰωνιότητος.

Ἄλλ' ἄρά γε, αἱ προχείρως οὕτω χορηγούμεναι βοήθειαι οὗται εἰσὶν ἱκαναὶ νὰ θεραπεύσωσι τὴν ἐνδειαν τῶν ἡμετέρων πτωχῶν; εὐχ ὄλως, νομίζομεν· ἐπειδὴ, μεθ' ὅλας τὰς ὁποίας καταβάλλουσι καὶ καταβαλοῦσι προσπαθείας καὶ καθημερινούς μόχθους, αἱ φιλάνθρωποι Κυρίαί, τὰ μέσα εἰσὶ καὶ ἔσονται ἀνεπαρκῆ, τὰ βοηθήματα ἐφ' ἡμέρα, τὰ δὲ φιλανθρωπικὰ ἡμῶν καταστήματα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἀνικάνους, ὁμοίως ἀνε-

παρκῆ, ὡς εἶπομεν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπόρων πτωχῶν ὁσημέραι αὐξῶν.

Εἰς δὲ τοὺς στρατευσίμους πτωχοὺς καὶ δυναμένους ἐργάζεσθαι, καὶ στερουμένους ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας, εἰς τούτους ἢ χορήγησις ἐργασίας ἤθελεν εἶσθαι ὀνησιμωτέρα, ἢ ἡ παροχὴ ἐφημέρου χρηματικῆς βσηθείας. Οὕτω, νομίζομεν, ὅτι ἡ φιλόπτωχος Ἀδελφότης ἤθελε πράξει ἔργον ὠφελιμώτατον, ἐὰν, συνενοουμένη μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων σωματείων καὶ συντεχνῶν, καὶ τῶν προκρίτων προϋχόντων, ἐσκέπτετο περὶ τῶν μέσων τοῦ παρέχειν τοῖς δυναμένοις ἐργάζεσθαι πτωχοῖς, ἀντὶ ἀνθράκων καὶ χρημάτων, ἐργασίαν, τὴν μόνην ριζικῶς θεραπεύουσαν τὴν ἔνδειαν καὶ ὑψοῦσαν τὸ ἀνθρώπινον φρόνημα. Καὶ τοῦτο προτείνομεν παῦρησις εἰς τὴν φιλόπτωχον Ἀδελφότητα.

Ἐλπίσωμεν δὲ πεποιθότες, ὅτι ἂν οὐχὶ τώρα ἀμέσως, ἀλλ' ἐντὸς οὐ μακροῦ καιροῦ, ἡ ἐνδόμυχος εὐχὴ τῶν φιλανθρώπων συμπολιτῶν ἡμῶν θέλει ἐκπληρωθῆ, καὶ θέλομεν ἶδει ἐν τῷ πολυπληθεῖ Προαστείῳ τούτῳ, ὅπου τὸ ἄνθος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας συμπαιοικεῖ, καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ εὐρύχωρα φιλανθρωπικὰ καταστήματα παντὸς εἴδους αἴφνης ὡς ἐκ θαύματος ἀνυψούμενα, συμπληρωτικὰ τῶν ἤδη διὰ τῆς φιλογενείας τῶν προπατόρων ἡμῶν, ἀνευκρότου καὶ στόμφου, εἰς δυστυχέστερας ἐποχὰς οἰκοδομηθέντων, καὶ ἀγλαὰ Τεμένη τῶν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐπωνειδίστως φυγαδευθειῶν Μουσῶν μακρὰν τῆς ταλαίνης αὐτῶν πατρίδος, ἀνεγειρόμενα. Ἐλπίσωμεν! ἐπειδὴ, εὐτυχῶς, οὐκ ἐξέλιπον παρ' ἡμῖν ἄνδρες εὐρύτεροι καὶ μεγαλεπήβολοι, οἵτινες ὑπὸ διακαοῦς ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τὴν φιλανθρωπίαν δένομύχως καταφλεγόμενοι, θεωροῦσιν ὡς μόνην δόξαν ἀληθῆ καὶ ἀκήρατον, τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν εὐχλειαν τοῦ ἔθνους.

Περαίνοντες δὲ τὸν λόγον, χρέος ἡμῶν ἀπαραίτητον

νομίζομεν, ν' ἀποδώσωμεν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον φόρον εἰλικρινοῦς εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν ἀξιώτιμον καὶ φιλογενῆ σύλλογον καὶ τὴν σεβαστὴν Ἐφορείαν τῆς φερωνύμου Λέσχης ταύτης, τῆς γενναίως κατ' ἔτος φιλοξενούσης ἡμᾶς. Ἄλλως τε, τὴν Λέσχην ταύτην πρέπει ν' ἀγαπῶμεν καὶ νὰ τιμῶμεν καὶ διὰ πολλὰς αἰτίας, καὶ διότι εἶναι ἀπὸ τριετίας ἤδη τὸ μόνον ἄσυλον τῶν ἐπανερχομένων Μουσῶν. Ἡ Λέσχη αὕτη δὲν εἶναι τόπος, ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ πολῖται πρὸς κυβείαν καὶ ἀδολεσχίαν· εἶναι τόπος ἐνώσεως, εἶναι ναὸς, ὅπου τὸ ἱερὸν πῦρ τῶν Μουσῶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας διατηρεῖται. Πρὸς Θεοῦ, Κύριοι, συντηρήσατε τὴν Λέσχην ταύτην ἀκμαίαν, ἐπειδὴ ἀνευ ταύτης, καὶ αἱ Μοῦσαι ἀνέστιοι, ἀναξίως καὶ ἀπρεπῶς ἤθελον πάλιν διωχθῆ, καὶ τὸ σημεῖον τῆς ἡμετέρας ἐνώσεως, πρὸς σύσκεψιν περὶ τῶν τῇ πόλει ἀναγκαίων καὶ ὠφελίμων, ἠθέλομεν ἀποβάλλει διὰ πολὺν καιρὸν, ἂν οὐχὶ ἀμεταστρεπτεῖ, καὶ ἡ κατάργησις ταύτης ἤθελεν εἶσθαι προφανῆς βλάβη καὶ ἀπαίσιος βεβήλωσις.

SISMANGOLIO
MIGLIARDI

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

I. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Μετὰ τὰς πεφωτισμένας καὶ εὐστόχους ἀγορεύσεις τῶν ἀξιοτίμων προλαλησάντων, ἃς τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἀχροατήριον ἐπὶ μακρὸν ἐχειροκρότησε, προτιμώτερον ἴσως ἦτο νὰ διαλυθῇ ἢ πολὺτιμος αὕτη συνέλευσις, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιβρῆσιν ὑψηλῶν ἰδεῶν καὶ ἐφραδῶν ἐκθέσεων. Τὶ ἀληθῶς σπουδαιότερον καὶ διδακτικώτερον νὰ προσθέσῃ τις, ἵνα διατηρήσῃ τὸ σοβαρὸν τῆς πανηγύρεως ταύτης, ἀφ' ὅσα εἶπεν ὁ πρῶτος τῶν ὀμιλησάντων, ἢ τὶ ἀφῆκεν ὁ δεύτερος ἀνευ ἀναπτύξεως ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς, ὅπως ἕτερον στόμα, ἑτέρα γραφὴ προσέλθῃ καὶ ἀναπληρώσῃ τὸ κενόν; Ἐκτὸς δὲ τούτου, τίς ὑμῶν, παρῶν πέρυσιν εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν, δὲν ἔχει ἑναυλον εἰσέτι εἰς τὰς ἀκοάς του τὸν μελίρρυτον ἐκεῖνον τοῦ πεπαιδευμένου Κυρίου Τριανταφύλλῃ λόγον, ὃν, ἐνῶ ἅπαντες ἡμεῖς ἐστεφανῶμεν, Μοῖρα φθονερὰ ἐρῶντιζε μὲ σταγῶνας θανάτου, σεβαστοὺς γονεῖς καὶ πολυπληθῆ οἰκογένειαν ἐν ἀπογνώσει ἀπελπισίας καὶ ὀδύνης ἐμβαλοῦσα;

Κατανοῶν διὰ τοῦτο τὸ ἀνίσον τῆς θέσεώς μου, προσέρχομαι δειλὸς, δειλότερος, παρ' ὅταν ἐν τῷ ναῷ τῆς Θέμιδος παρουσιάζομαι ἀναγκασμένος, ὄχι νὰ παραστήσω τὸ μέλαν ὡς λευκόν, ἢ τὴν σκάφην σῦκον, σύστημα πρὸ πολλοῦ ἐξοβελισθὲν παρὰ τοῖς τιμίοις τῆς δικαιοσύνης ὁπαδοῖς, ἀλλὰ νὰ καταστήσω ἀπέναντι ἰσχυρῶν ἀντιπάλων ἥττον δεινὴν ὀφειλέτου τινὸς

πένητος τὴν θέσιν ἢ ὑπεδίκου τινὸς ἀθλίου τὴν καταδίκην.

Καὶ ὅμως ἐν μέσῳ τῆς δειλίας μου ταύτης, κατῴρθωσα νὰ γράψω ὀλίγα, καὶ βλέπω ὅτι δὲν παραλύει τοσοῦτον τὸ στόμα μου, οὐδὲ τρέμει τόσο ἡ φωνή μου ὅπως τ' ἀναγνώσω. Αἰσθάνομαι ἐνίσχυσίν τινα ἐν ἑμαυτῷ, ὁμοίαν ἐκείνης, ἣν καὶ ὁ ἀσθενέστερος αἰσθάνεται στρατιώτης, καλούμενος παρὰ τοῦ ἤχου τῆς πολεμικῆς σάλπιγγος, διότι ἅπαντες εἰς μίαν κοινωνίαν ἐσμέν στρατιῶται αὐτῆς, καὶ ὡς πιστοὶ ὑπηρετῶν ὀφείλομεν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μας. Καὶ ἀληθῶς μὲν ἡ γενομένη μοι πρόσκλησις παρὰ τῆς σεβαστῆς ἀδελφότητος, λίαν ἀργά, μόλις χθὲς μετὰ μεσημβρίαν, λαχοῦσά με ἐν μέσῳ τῆς τύρβης τῶν δικῶν μου καὶ τῶν φακέλλων μου, πρόσκλησις ὅμως ὑψίστη, μὲ προὔξενησε κατ' ἀρχὰς δισταγμὸν τινα καὶ θάμβος, ἀλλὰ συνάμα ἐξήγειρεν ἐν ἐμοὶ καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐργασθῶ καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαίου τούτου ἔργου, ὅπερ ὁμᾶς τοσοῦτον εὐγενῆς ὑπηρετεῖ, καὶ ν' ἀποστείλω ἐς αὔριον καὶ πελάτας καὶ δίκας. Ἴσως λοιπὸν εὐτελεῆς καὶ ἀτελεῆς, ἀλλὰ πρόθυμος ἐκπλήρωσις καθήκοντος τοιοῦτου εἶναι ἡ ἐνίσχύουσά με, καὶ δὲν ἐδίστασα νὰ προσέλθω καὶ ἐγὼ ἐν τῇ ὀμηγύρει ταύτῃ, τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἀξιώματος « τὰ περιττὰ δὲν βλάπτουν. »

Ὅποια τῶνόντι μεγαλοπρεπῆς συνέλευσις ἡ σήμερον! Ἀγλάισμα τῆς κτίσεως, ἡ γυνὴ, λυθεῖσα τῶν δεσμῶν, οὗς σιδηροὶ χρόνοι τῇ ἐπέβαλον, ὑπηρετρία τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἰδέας, ἐμφανίζεται σήμερον ἐνεργὸν τῆς κοινωνίας τέκνον, καὶ μὲ τὰς ἀπαλὰς καὶ λευκάς τῆς χεῖρας ἔρχεται ν' ἀνοίξῃ, ὡς ἡ Πανδώρα, τὸ θεῖον κιβώτιόν της, ἵνα ἡμᾶς ἐπιδείξῃ, οὐχὶ κακίας καὶ ἐγκλήματα, ἀλλὰ τὰ θαυμάσια καὶ ἐπαινετὰ προῖοντα τῶν ἔργων της, καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ φύλου της.

Ὁ Χριστιανισμὸς, ὁ ἀνυψώσας τὸν ἄνθρωπον ὑπεράνω τῆς ὕλης καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ, ὁ τὴν ἀναστροφὴν τῆς ἀρχαίας τάξεως κατεργασθεὶς, ἵνα κηρύξη τὴν ἰσότητα καὶ ἀγάπην, εἶη ἐς αἰεὶ δεδοξασμένος, διότι συνύψωσε καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν γυναῖκα, εἰς ὁμοίαν τῷ ἀνδρὶ βαθμίδα. Οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι φέρουν κατὰ τοῦτο μέγαλον το στίγμα. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐθεώρησαν πάντοτε κατωτέραν τὴν γυναῖκα καὶ δούλην τοῦ συζύγου τῆς ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἱ Σπαρτιαῖται μόνον, διότι ἐγέννα στρατιώτας, ἐτίμων καὶ πῶς αὐτήν, ἥτοι μόνον ὡς μητέρα ἀρειμανίου τινος· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, προσηνέστεροι ἴσως καὶ περιποιητικώτεροι, ἀνεγνώριζον μὲν σύζυγον νόμιμον, ἀλλὰ προσέθετον συνεχῶς αὐτῇ καὶ μίαν δούλην ἢ μίαν ἐρωμένην, οὐδόλως παρὰ τῶν νόμων κωλυμένην. Ἐν Ῥώμῃ δὲ ἡ γυνὴ ἦν ἄνευ τινος σημαντικότητος κοινωνικῆς, ἐθεωρεῖτο ὡς τὰ παιδιά, ἀνήλιξ καὶ ἀνηβος πάντοτε, καὶ ὑπετάσσετο ὀλοσχερῶς εἰς τοῦ Ῥωμαίου ἀνδρός, ὡς οἰκογενειάρχου (pater familias) τὴν κτῆσιν. Μόνοι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ κατὰ τι οἱ Ἰνδοὶ ἐτέβοντο τὴν γυναῖκα, ἀπηγόρευον τὴν πολυγαμίαν καὶ ἀνύψωνον εἰς βαθμίδας ὑψίστας ἐνίοτε τὸ ὠραῖον φύλον. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Μεσαιῶνος καὶ ἐκεῖθεν, ἰδίως δὲ ἀπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς διαδόσεως τῶν καθαρῶν περὶ ὀρησκείας ἰδεῶν, ἡ γυνὴ ἀπηλλάγη τῆς ταπεινωτικῆς ἐκείνης θέσεως, καὶ προσεκτήσατο πολλὰ κοινωνικὰ δικαιώματα, καταστάσα ἴση τῷ ἀνδρὶ καὶ βοήθημα οὐσιῶδες αὐτοῦ.

Καὶ μ' ὄλα ταῦτα ἡ κοινωνία δὲν ἔλαβεν ἀκόμη, φαίνεται, τὴν πρέπουσαν αὐτῇ ἀναμόρφωσιν, ὅπως θέσῃ τὸ εὐγενὲς φύλον τοῦτο εἰς ἴσην ἐντελῶς μοῖραν τῷ ἀνδρὶ· ὅχι ἐδῶ πλησίον μας καὶ πέριξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῷ τῆς Εὐρώπης, ὅπου τὰ φῶτα καὶ ἡ πρόοδος ἀκμάζουσιν, ὁ ἀνδρικός ἐγωϊσμὸς δὲν ἐκάμφθη ὀλοσχερῶς. Περικοπήσεις καὶ θωπείαι ἀποδίδονται

τῇ γυναικὶ πανταχόθεν, καὶ ὁμως εἰς οὐδεμίαν δημοσίαν λειτουργίαν συνήνεσαν εἰσέτι τὰ κοινοβούλια ἢ οἱ θεσμοὶ νὰ θέσωσι καὶ αὐτὴν, καὶ ἐνῶ αὐτὴ ὑπάρξει δίδει εἰς ἄνδρας, ἐνῶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς θνήσκουσι σύζυγοι καὶ τέκνα, οὔτε κηδεμόνες, οὔτε ἐπίτροποι διορίζονται, οὔτε μάρτυρες εἰς διαθήκην δύνανται νὰ ᾧσιν, οὔτε ἐπὶ δικαστηρίου νὰ παρίστανται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν συζύγων τῶν· τὸ δὲ κανονικὸν δίκαιον, σκληρότερον τοῦ κοινωνικοῦ, ἀπείργει τῇ γυναικὶ πᾶσαν λειτουργίαν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν θίξιν αὐτὴν τῶν ἱερῶν σκευῶν τῇ ἀρνεῖται. Βεβαίως αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θεωρίαι εἰσὶ διάφοροι· ὑπάρχουν κοινωνιολόγοι, θεωροῦντες ἀναγκαίαν τὴν ἀποχὴν ταύτην τῆς γυναικός, καὶ μάλιστα ὡς εὐεργεσίαν τινα τῆς κοινωνίας πρὸς αὐτὴν τὰς στερήσεις ταύτας· ἄς φρονοῦν ὅ,τι θέλουν οἱ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα ἐγείροντες· τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἐὰν ἐλεγέ τις εἰς τὸν πολίτην τῆς Ῥώμης πρὸ δισχιλίων ἐτῶν, ὅτι ἐλεύσεται ἡμαρ, καθ' ὃ ἡ γυνὴ σου οὐκ ἔσται κτῆμά σου κατ' ἀρέσκειαν διαθετόμενον, ἢ εἰς τὸν Ἀθηναῖον, ὅτι ὁ νόμος σὲ τιμωρεῖ διότι δὲν σέβεις τὴν τιμὴν τῆς συζύγου σου καὶ τὸ αἷμα τῶν τέκνων σου, ὁ Ῥωμαῖος ἤθελεν οἰκτεῖρει τὸν ταῦτα λέγοντα καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἤθελε πέμψει αὐτὸν ἐς κόρακας. Καὶ ὁμως ἦλθεν ἡ τοιαύτη ἐποχὴ, καὶ ὀγκῶδεις νόμοι ἐποχῆς παρελθούσης κατέρρευσαν ἄχρηστοι εἰς τὸ χάος, ὅπερ ἦνοιξεν ἡ φιλοσοφία τῶν νεωτέρων χρόνων· ἐλεύσεται δὲ—ἄς ἐλπίζωμεν—καὶ ἡ μεγάλη ἐκείνη ἐποχὴ τῆς πλήρους καὶ ἀληθοῦς ἰσότητος καὶ τῶν δύο γενῶν, διαχωριζομένων μόνον διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ διμηουργοῦ καὶ οὐδόλως διὰ τοῦ νομοθέτου. Ἄν ἐν τῇ ὑπάρξει ἔγκειται ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἐντέλεια τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ἀτελεύτητος αὐτὴ ὑπαρξίς στεφθήσεται διὰ τῆς γενικῆς τῶν φύλων ἀναπτύξεως καὶ ἐντελείας. Μὴ ἀπα-

Θαρρύνεσθε λοιπόν, ὦ εὐγενεῖς τῆς Εὐας ἀπόγονοι, καὶ ἡ πυραμῖς, ἣν ἐγείρετε καθ' ἐκάστην, πλησιάζει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς, ἔνθα ἡ ἀνθρωπότης ἀναβιβαζομένη θέλει σᾶς χαιρετήσῃ διὰ στεφάνων δόξης, ἡττημένους δὲ καὶ ἐκθάμβους θὰ διορᾶτε ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ ὕψους τοὺς χαλκεύσαντας τὰ δεσμά σας ἄνδρας· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ὁ ἀγὼν οὐ μικρὸς.

Καὶ εἰς τὴν παροῦσαν συνέλευσιν καὶ εἰς τὰς πρὸ αὐτῆς πολὺς γίνεται λόγος περὶ πτωχῶν· ὁ ὑπὲρ αὐτῶν ζῆλος τῶν Κυριῶν εἶναι ἀνώτερος ἐγκωμίων· ὁμολογῶ ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν θέλω σᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ ἐγὼ, διότι ἐπὶ τέλους τὰς βλέπετε καθ' ἐκάστην κοπιαζούσας ὅπως ἐκπληρώσωσι τὴν ἱεράν αὐτὴν λειτουργίαν, τὰς ἀκούετε αἰείποτε ἐνθέρμους συνηγόρους τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς βοήθειας, τὰς συναντᾶτε τρεχούσας εἰς τὰς ὁδοὺς, βρεχομένας ἐν τῷ χειμῶνι, ἀσθμαινούσας ἐν τῷ καύσῳνι, κλονιζομένας ἐν ταῖς στενωποῖς, καὶ κυπτούσας ὑπὸ τὰς πενιχρὰς καλύβας τῶν δυστυχῶν, τῶν ὀρφανῶν, τῶν ἀσθενῶν· Εὐγενεῖς ὑπηρεσία εἰς μίαν κοινωνίαν, ἀνεκτίμητος καὶ οὐρανία! Ὁ ὕψιστος ἅς ἐνισχύῃ τὰ βήματά σας, ἅς καθιστᾷ πάντοτε τὴν παρουσίαν σας βάλσαμον τῆς ὀδύνης καὶ παρήγορον τῆς θλίψεως! Ἀλλὰ τίς ὁ πτωχὸς, οὔτινος εἶσθε ἢ βακτηρία; οὔτινος σπογγίζετε τὰ δάκρυα, ἢ θεραπεύετε τὰς πληγὰς; τίς ἐστὶν ὁ πτωχὸς, ὃν ἀναζητεῖτε ἐν τῇ ὑγρᾷ καὶ σκοτεινῇ κατοικίᾳ του, ὃν εὐρισκετε ψυχρὸν ἢ τρέμοντα καὶ θερμαίνετε, γυμνὸν ἢ ἀνυπόδητον καὶ ἐνδύετε, ἀσφυκτοῦντα καὶ ἐπαναφέρετε εἰς τὴν ζωὴν; ἀδελφότης φιλοῦσα τοὺς πτωχοὺς, πρὸς τίνας τείνει τὴν γενναίαν καὶ κραταιὰν χειρὰ τῆς, τίνες εἰσὶν οἱ νυχθημερὸν ἀπασχολοῦντες ὑμᾶς καὶ τὰς καθημερινὰς ἐργασίας σας ἀφαρπάζοντες ὑπὲρ αὐτῶν;

Ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπάρχουν δύο οὐσιώδεις διατάξεις τῆς κατατάξεως τῶν ἀνθρώπων· πλούσιοι ἀφ' ἑνὸς καὶ

πένητες ἀφ' ἑτέρου;— ὄχι! ἡ διάκρισις αὕτη εἶναι παρεφθαρμένη δὲν εἶναι ἀκριβής· ἀμφοτέρωτα ταῦτα, πλούσιος καὶ πένης, ἐνῶ μᾶς φαίνονται εἰς ἀντίθεσιν διακείμενα, εἶναι συνώνυμα. Ἐν τῇ πεπερασμένῃ κοινωνίᾳ ὅπου τὸ ἀπόλυτον δὲν ὑπάρχει, ὅπου ἡ σχετικότης ἐν ὅλοις βασιλεύει, ὁ πλούσιος εἶναι καὶ πένης, ὁ πένης εἶναι καὶ πλούσιος. Πλούσιος εἶναι ὁ ἔχων ὑπὲρ τ' ἀναγκαῖα, πένης δὲ ὁ ἔχων μόνον τ' ἀναγκαῖα. Τοιοῦτος εἶναι ὁ ὀρισμὸς ὃν δίδουσι οἱ οἰκονομολόγοι, καὶ εἶναι ὁ ἀκριβέστερος· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ὁ ἀνθρώπος, πένης ὢν, ἔχων δηλ. μόνον τὰ ἀναγκαῖα αὐτῷ, δύναται νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν πλούσιον, κόπῳ μὲν προσκτῶν ὅσα ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κτῶμενος τ' ἀναγκαῖα, πλούσιος δὲ ὢν, δηλ. ἔχων μὲν ὑπὲρ τ' ἀναγκαῖα, ἀλλ' ἔνεκα τῆς φυσικῆς ἐν τῷ πεπερασμένῳ ἀνθρώπῳ πλεονεξίας, ἀποβλέπων εἰς ἀνωτέρας ἀποκτήσεις, ὢν σερῆται, δύναται νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν πένητα. Καὶ ὄντως! πόσοι πένητες, διότι ἐντοσοῦτῳ ἀποκτῶσι τὸν ἄρτον τὸν ἀρκοῦντα νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογένειάν των καὶ ἑαυτοὺς, ἢ διότι κατορθοῦσι νὰ ἔχωσιν ἐλάχιστον περίσσευμα, ὅπως μάθωσι δύο ἢ τρία γράμματα εἰς τὰ τέχνη των, δὲν εὐλογοῦσι τὸν ὕψιστον τὸν δωροῦντα αὐτοῖς τοὺς εὐτελεῖς τούτους ἀλλ' ἀρκοῦντας κατ' αὐτοὺς πόρους, καὶ δὲν θεωροῦσιν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς καὶ πλουσίους, ἡσυχώτερον καὶ γλυκύτερον ἀπείρων πλουσίων διανύοντες ὕπνον ἐν τῇ μικρᾷ καὶ ξηρᾷ κλίνῃ των· ἐκ τοῦναντίου δὲ, πόσοι πλούσιοι, ἐκ τῶν ψυχίων τῶν πολυτελῶν τραπεζῶν των καὶ ἐκ τῆς κόνεως τῶν κειμηλίων των μόνον δυνάμενοι νὰ θρέψωσιν οὐκ ὀλίγας οἰκογενείας, δὲν σπαράσσονται ὑπὸ τοῦ φάσματος τῆς πλεονεξίας καὶ δὲν θεωροῦσιν ἑαυτοὺς δυστυχεῖς, ὡς στερούμενοι ὅσα εἰς ἄλλους καθορῶσι ζηλοτύπως, καὶ δὲν νομίζονται πένητες, συγ-

κρίνοντες ἑαυτοὺς πρὸς ἐκείνους; ὥστε ἡ διάκρισις μεταξὺ πλουσίου καὶ πένητος εἶναι ὅλως μερική, εἶναι διάκρισις ἀπλή τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ἀνισότης περὶ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων, ἅτινα ὅμως πάντοτε ὑπάρχουν καὶ παρ' αὐτῶ καὶ παρ' ἐκείνῳ διὰ τινος ἀυξομειώσεως,

Ἐνταῦθα δὲ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ θίξω ὀλίγον τὴν περὶ πλοῦτου θεωρίαν, ἣτις εἶναι ἐκ τῶν μάλα ἀπασχολουσῶν καὶ τοὺς λαοὺς καὶ τὰς κυβερνήσεις, καὶ μεθ' ἧς συνδέονται τὰ περὶ πτωχείας θέματα. Μεταξὺ τῶν οἰκονομολόγων ὑπῆρξε πάντοτε πολὺς ὁ ἀγὼν περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ πλοῦτου· ἡ παροῦσα ὥρα δὲν εἶναι κατάλληλος ν' ἀποτραπῶ εἰς ἐκτενεῖς ἀναπτύξεις τῶν διαφορῶν γνωμῶν· λέγω μόνον ὅτι εὐτυχῶς ἡ πλειοψηφία τῶν οἰκονομικῶν συγγραφῶν συμφωνεῖ ὅτι πλοῦτος εἶναι ἡ παραγωγὴ χρησίμων πραγμάτων, συντελούντων πρὸς τὸ εὖ εἶναι· τὰ πράγματα δὲ τὰ χρήσιμα δὲν εἶναι μόνον ὑλικά, ἀλλὰ καὶ αὔλα, διότι βεβαίως δὲν δύνασθε νὰ ὑποθέσητε ὅτι χρήσιμον εἶναι τὸ γραφεῖον τοῦ ἀοιδήμου Κοραῆ ἢ τοῦ Οὐμπολ ἢ τοῦ Τιέρς καὶ δὲν εἶναι χρήσιμα καὶ πλοῦτος τ' αὔλα ἀριστουργήματα τῶν ἀθανάτων συγγραφῶν των, ἢ ὅτι εἶναι πλοῦτος τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἱατροῦ καὶ οἱ κώδικες τοῦ νομικοῦ, τὰ μουσικὰ ὄργανα τοῦ Ῥοσσίνη ἢ τὰ κοσμήματα τῆς Ῥιστόρης, καὶ δὲν εἶναι πλοῦτος τὰ ἀριστουργήματα αὐτῶν, ἢ ἰκανότης των καὶ τὰ προτερήματά των, ἢ αὔλος αὕτη παραγωγὴ. Πλοῦτος λοιπὸν εἶναι τὰ χρήσιμα πράγματα, τὰ ἀναγκαῖα πράγματα εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου· ἡ ἀνάπτυξις δὲ τοῦ πλοῦτου, ἢτοι τῶν χρησίμων πραγμάτων, εἶναι τὸ μέλημα ὅλων τῶν λαῶν. Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο, τὸ τοσοῦτον ζωτικόν, δὲν λύεται ἢ διὰ τῆς ἐργασίας, ἣτις, ὅπου ἀκμάζει καὶ δὲν ἐκμεταλλεύεται ὑπὲρ τάξεων τινῶν τῆς κοινωνίας, ἐκεῖ προάγεται καὶ πλουτεῖ

ὁ λαός, διότι εὐποροῦν καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πένητες, καὶ τῶν τελευταίων ὁ ἀριθμὸς βαθμηδὸν καταστέλλεται· ἡ ἐργασία διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῆς ἀνεὺ ἀποκλειστικότητος, ἐθεωρήθησαν τὸ τελικόν σημεῖον τῶν πατρικῶν κυβερνήσεων, καὶ ὅπου αἱ προσπάθειαι ἐπέτυχον, αἱ κοινωνίαι ἔλαβον σημαντικὰς ἀναμορφώσεις καὶ τὰ άτομα ἀνέβησαν διὰ πηδήματος πολλὰς κοινωνικὰς βαθμίδας. Κατὰ συνέπειαν, καταλήγοντες οὕτως εἰς τὴν ἐργασίαν, εὐρίσκομεν ὅτι καὶ ὁ πλούσιος καὶ ὁ πένης, δυνάμενοι νὰ ἐργάζωνται, δὲν διαφέρουσιν ἀλλήλοις εἰμὴ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν πόρων, ἀριθμὸν ὅμως σχετικόν. « Τοὺς μὲν μὴ ἰκανὰ ἔχοντες » εἰς ἃ δεῖ τελεῖν, πένητας, τοὺς δὲ πλείω τῶν » ἰκανῶν, πλουσίους, » οὕτως ὀρίζει καὶ ὁ Σωκράτης τὴν διαφορὰν ταύτην ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τοῦ Ξενοφώντος.

Ἄλλ' ἀμφοτέροι διαφέρουσι τοῦ πτωχοῦ. Πτωχεῖα εἶναι ἡ ἄρνησις παντὸς πλοῦτου, πάσης χρησιμότητος, παντὸς ἀναγκαίου, πάσης ἐργασίας. « Πτωχεῖα ἐστὶν » ἢ παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις· » ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, δανειζόμενος ὀρισμὸν, ὃν πρὸ αὐτοῦ ἔδωκε καὶ ὁ Ἡρόδοτος, διακρίνει ὡς ἐξῆς: « Πτωχοῦ μὲν γὰρ » βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶ μηδὲν ἔχοντα, τοῦ δὲ » πένητος, ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα » περιγιγνεσθαι δ' αὐτῶ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπι- » λείπειν ». Ἡ πτωχεῖα, ἀπολύτως θεωρουμένη, εἶναι ἔκρυθμος κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου, προορισθέντος παρὰ τοῦ διμηουργοῦ, ὅπως ἐργάζεται καὶ συντηρῆται διὰ τῶν ἰδίων του κόπων. « Ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου » σου φαγεῖν τὸν ἄρτον σου » μᾶς διδάσκει ἡ θρησκεία, ἢ δὲ θεῖα αὕτη διαταγὴ, φιλοσοφικῶς ἐρμηνευομένη, δηλοῖ, ὅτι ἕκαστος διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἐργασίας ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ περὶ αὐτοῦ· Καὶ ἀληθῶς, ὁ διμηουργός, ρίψας τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ τῆς γῆς, ἔρριψεν αὐτόν

γυμνόν και ἐστερημένον παντός ὀργάνου και παντός ἐργαλείου, ἐν μέσῳ δὲ πλουσίας και ἀνεξαντλήτου ὕλης διέταξεν αὐτὸν ν' ἀναλάβῃ μόνος τὸν ἀγῶνα νὰ δαμάσῃ αὐτὴν και νὰ τὴν ὑποτάξῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ἐκτοτε, στιγμὴν ἀναπαύσεως δὲν εὔρεν ὁ ἄνθρωπος· ἐφεῦρεν ὄπλα, ὅπως καταβάλλῃ τ' ἀγρία θηρία, και διάφορα μέσα, ὅπως ἐνδύσῃ τὴν γυμνότητά του και προφυλάξῃ τὸ σῶμά του· βαθμηδὸν ἐμόρφωσε κοινωνίας, ἅς, ὅπως ἐνώσῃ, ἐπεδόθη εἰς πλοῦς, εἰς ἐμπορίας και εἰς πολέμους, ἀνέλαβε νὰ συντέμῃ τὰς ἀποστάσεις, και ἐπὶ τέλους ἐνόμισεν ὅτι, κατέβαλε τὴν ὕλην, κατορθώσας τὸσαῦτα. Καὶ ὅμως, οὔτε τὴν ὕλην κατέβαλεν εἰσέτι, οὔτε ἀνεπαύθη. Ἐξακολουθεῖ ἀενάως ἀνακαλύπτων νέας ἀνάγκας, και ἀναγκαζόμενος νέα νὰ ἐφευρίσκη μέσα θεραπείας αὐτῶν και νέους ν' ἀναλαμβάνῃ μόχθους· τὸ σῶμα και ὁ νοῦς, Τάνταλοι διαρκῶς τυραννούμενοι, και εἰς ἀτελεύτητον ἐνέργειαν διατελοῦντες, διανύουσι τὸ ἐπίμοχθον τοῦτο στάδιον, ὅπερ καλεῖται βίος. Καὶ εἶναι βίος γοήτρων αὐτός; ἐρρίφθη λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν γῆν δοῦλος ἑαυτοῦ ἢ δοῦλος καταδιώκτου του τινός! και, ὡς λέγει εἰς τι ὑψηλὸν ποίημά του ὁ Λαμαρτῖνος « *quel crime avons nous fait pour meriter de naitre*; (*) Καὶ μολαταῦτα, τὴν βλάσφημον ταύτην ἰδέαν πρὸς τὸν διμηουργόν, ἀναιρεῖ ἢ θρησκεία, αὐτὸς ὁ νοῦς, διὰ τῆς διαταγῆς τῆς ἐργασίας και τοῦ πόνου· ἐν τῷ μόχθῳ ὑπάρχει ἡ τέρψις, ἐν τῇ σκληρότητι τῆς ἐργασίας εὐρίσκει ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐφροσύνην τῆς ὑπάρξεώς του, και εἰς τοὺς ἀτρύτους ἀγῶνάς του, τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντός του και τὴν παρηγορίαν τοῦ παρελθόντος του.

Ἄλλ' ἡ πτωχεία εἶναι ἀμέτοχος εἰς τὰ θέλγητρα ταῦτα, εἶναι ὑπαρξίς ἀφόρητος, δυστυχία ἀκαμπτος

(*) *Le Désespoir.*

και ἀπαραμύθητος. Τὸ ἐλατήριον τῆς ζωῆς, τὸ καθιστὸν αὐτὴν ἐνεργὸν και εὐχὴ νεκρὰν, ἐλλείπει, ὁ πτωχὸς στερεῖται τῶν ἀναγκαίων διότι ἀδυνατεῖ νὰ ἀπολαύσῃ αὐτῶν ἐκ τῆς ἐργασίας του. Ἐν τῷ πτωχῷ διορατε και τὸν δυστυχῆ, τὸν στερούμενον, εὐχὴ μόνον τῶν ἀναγκαίων πρὸς διατήρησιν τοῦ σώματος, ἀλλὰ κυρίως τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας τέρψεων, τοῦ εὐρανίου τούτου και τοσοῦτον εὐεργετικῷ ἔωρου. Ἡ ὑπαρξίς δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης ἐν ταῖς κοινωνίαις ἐστὶ πληγὴ ἐκ τῶν μάλα καιρῶν, και πληγὴ διαρκῆς, ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἀναφανείσα. Κυρίας δ' αἰτίας ἡ πτωχεία, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἔσχε δύο· ἡ νοσήματα και ἀνικανότητος σωματικὰς, ἡ νοσήματα κοινωνικὰ. Ὄταν ὁ ἐργάτης θραύσῃ τὴν χεῖρά του ἢ ὁ ζωγράφος ἀπολέσῃ τὴν ὄρασιν ἢ ὁ ναύτης τοὺς πόδας του, ἀναγκαίως ἔσονται πτωχοὶ, διότι ἡ πύλη τοῦ ναοῦ τῆς ἐργασίας ἐκλείσθη δι' αὐτοὺς και τὰς ταλαίνας οἰκογενείας των· ἀλλὰ και ὅταν κακὸν πολίτευμα περιορίζῃ τοῦ ἔθνους τοὺς πόρους ἢ κακὴ διοίκησις κατασέλλῃ τὴν αὔξησιν τῆς ἐργασίας, ὅταν ἐπινόησις μηχανισμῶν ῥίπτει εἰς ἀγυῖας πλησμονῆν ἐργατῶν, ἀντικατασταθέντων παρ' ἐνὸς σιδήρου εὐτελοῦς, μιᾶς μηχανῆς ἀπλῆς ἢ ἐνὸς λέβητος ὕδατος μετασχηματιζομένου δι' εὐτελεστάτης δαπάνης εἰς δύναμιν ἀτμοῦ ἰσχυρὰν, ἡ ἐργασία ἐπίσης φυγαδεύεται και λαὸς ὀλοκλήρος εὐρίσκειται, ὄχι πένης, ἀλλὰ πτωχὸς ἐντελῶς, και συνάμα δυστυχῆς, ἄνευ καταφυγίου ἰδίου.

Τὰ κοινωνικὰ δε ταῦτα νοσήματα, δὲν ὑπῆρξαν κυβερνήσεις μὴ ἐπιμεληθεῖσαι νὰ καταστεῖλωσι τοὺς λάχισον, διότι ἡ ἐξάλειψίς των εἶναι ἀδύνατος· καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς ὁ πτωχὸς ἐτύγχανε περιθάλψεως κυβερνητικῆς και ἀτομικῆς. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πρώτου θεοῦ διατελῶν « Πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε » λέγει ὁ

θεῖος Ὅμηρος εἰς τὴν Ὀδύσειάν του. Ἀλλὰ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὅπου ἡ κοινωνία δὲν εἶχε τοὺς νεωτέρους ὀργανισμούς, ἡ φροντίς αὐτὴ δὲν ἦτον ἐκ τῶν πρώτων, διότι ὁ βίος ἦν τὸ πλεῖστον ἀπλούστερος καὶ αἰ ἀνάγκαι καὶ ἐλάσσονες τῶν νεωτέρων ἐποχῶν. Διὰ τοῦτο, τὰ νεώτερα συστήματα τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἀμοιβαίων βοηθημάτων, ἦσαν καὶ ἀτελέστατα ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὡς μὴ ἀναγκαῖα τοσοῦτον. Ἴσως δὲ καὶ διὰ τοῦτο, ὅτε εἰς Ἀθήνας ἐνέσκηψεν ὁ λοιμὸς, ὃν ὁ μέγας ἱστορικὸς Θουκυδίδης περιγράφει ὅσον ἐντελέστερον, παρέλυσεν ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία παντελῶς καὶ δὲν εὐρέθη μέσον συνδρομῆς ν' ἀνασείλη τὸ κακὸν τοῦτο, διότι καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ πολιτεία καὶ αἱ ἄλλαι πολιτεῖαι ἦσαν ἀνίκανοι καὶ ἀνέτοιμοι, ὅπως ἀντιτάττωνται ἰσχυρῶς κατὰ τοιούτων κοινωνικῶν κεραινῶν. ἐνῶ εἰς τὰς μεταγενεστέρας ἐποχὰς, νόσοι ἐπίσης τρομεραὶ ἐνσκήπτουσιν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ὅμως ταῦτα δὲν παραλύουσι, ἀλλὰ δι' ἀλληλεγγύης αὐθормήτου καὶ ἐντελοῦς, ἀνακουφίζουσιν ἀλλήλα, καὶ πρὸς τὰ παθήματα π. χ. τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Γερμανίας, βλέπετε ἀμέσως συρρέουσας παγκοσμίους τὰς συνδρομὰς καὶ βοήθειας.

Ἀληθῶς σήμερον ἡ ἀμοιβαία βοήθεια κατέστη ἱερὸς κανὼν εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ σύνταγμα τῆς Γαλλίας τοῦ 1848, μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς Δημοκρατίας, ἐθεώρησεν ὡς καθήκον τοῦ κράτους τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τῶν πολιτῶν, καθιερώσαν τοῦτο εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις του, δι' ἄρθρου λέγοντος ὅτι « ἡ Δημοκρατία ὀφείλει δι' ἀδελφικῆς συνδρομῆς ν' ἀσφαλίξη τὴν ὑπαρξιν τῶν ἐνδεῶν πολιτῶν, εἴτε δι' ἐργασίας, εἴτε διὰ βοήθειας εἰς τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ ἐργασθῶσιν. » ὥστε ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων πρὶν, νέα ἐκτοτε ἐγέναν καταστήματα συνδρομῆς (d' assistance publique). Ἀλλὰ καὶ πολλῶ πρὶν, ἐν Γαλλίᾳ ἐν-

ησχολήθησαν εἰς τὸ τοσοῦτον σοβαρὸν μέλημα. Πρὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' ἐσχηματίσθη αὐθόρμητος τις φόρος (droit des pauvres) ἐπιβαλλόμενος εἰς τὰ θέατρα καὶ ἄλλα τερπνὰ θεάματα, πληρονόμενος δ' ἐκουσίως παρὰ τῶν ἐργολάβων· ὁ Μέγας Βασιλεὺς κατέστησεν ὑποχρεωτικὸν τὸν φόρον τοῦτον καὶ ὥρισεν τὸ 6^{ον} τῶν εἰσοδημάτων ἐκάστου τοιοῦτου καταστήματος νὰ διανέμηται τοῖς πτωχοῖς· ἀργότερον, ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1789, ἡ καθιερώσασα τὰς μεγάλας τῆς ἐλευθερίας καὶ φιλανθρωπίας ἀρχὰς, κατέστησε βωμαλεότερον τὸν νόμον τοῦτον, ὥρισασα τὸ 10^{ον} τοῦ φράγκου εἰς ἕκαστον εἰσιτήριον, καὶ ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοῦ 1847 ὁ τοιοῦτος φόρος τίθεται εἰς ὅλους τοὺς ἐνιαυσίους προϋπολογισμούς τοῦ κράτους. Καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπίσης, ὅπου ἀκμάζει, οὕτως εἰπεῖν, ἡ πτωχεία, προερχομένη ἀπὸ τὴν ἀνισότητα τῶν περιουσιῶν, τὸν περιορισμένον ἀριθμὸν τῶν κτηματιῶν, τὴν ἀπειρον ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τὴν χρῆσιν τῶν μηχανῶν ὀσημέραι αὐξάνουσαν, ἐμορφώθη ἀπὸ τοῦ 1602 ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἐλισάβετ φόρος εἰδικὸς εἰς τοὺς πολίτας (pauper taxe), ὅστις διαμένει, ὡς ἐγράφη ἕκτοτε, καὶ ἀναβαίνει εἰς ἑκατομμύρια λιρῶν, ὅστις ὅμως κατέστη ἑτέρα μάστιξ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, διότι τосαῦται θυσίαι ἀποβαίνουσιν ἀνεπαρκεῖς πρὸς τὴν πλημμύραν τῶν Ἀγγλῶν πτωχῶν.

Ἐκπληροῦτε λοιπὸν ἔργον, σεβασταί μοι Κυρίαί, τὸ ὅποιον ἀπασχολεῖ μεγάλας κυβερνήσεις καὶ μεγάλους νόας, τὸ ἐκπληροῦτε δὲ τοσοῦτον προσφυῶς, διότι πανταχόθεν ἀκούονται αἱ εὐχαὶ καὶ οἱ ὕμνοι τῶν πράξεών σας παρ' εὐγνωμόνων χειλέων· παραιτεῖτε ὅλας σας τὰς φροντίδας καὶ ἐξαντλεῖτε ὅλας τὰς ἐνεργείας σας πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν, καὶ καταβάλλετε ἀτρύτους ἀληθῶς μόχθους πρὸς ἐπιτυχεστέραν διανομὴν αὐτῶν, εἰς τοὺς ὀστερουμένους τῶν ἀναγκαίων. Ἐδώ-

κατε πρώται τὴν εὐεργετικὴν ταύτην ὥθησιν, καὶ τὸ παράδειγμά σας ἐμιμήθησαν ἐν ἀκαρεῖ πλειῶσαι ὅσαι ἄλλαι ἀδελφαί σας, ἐπίσης καὶ αὐταὶ τελεσφόρως ἐνεργοῦσαι. Ἐὰν ἤμην Κυρία, ἤθελον ἔχει πολλὴν διὰ τοῦτο τὴν ὑπερηφάνειαν, ὑπερηφάνειαν τοσοῦτον εὐγενῆ καὶ δικαίαν.

Ἄλλ' ἐνταῦθα, ἐπιτρέψατέ μοι μικρὰν παρέχθαισιν. Ἡ ἐλεημοσύνη, ἢ ἡ θρησκεία ἀποκαλεῖ οὕτως, ἢ δὲ φιλοσοφία ἀποκαλεῖ φιλανθρωπίαν ἢ ἀγαθοεργίαν, εἶναι εὐγενές ἔργον καὶ ἀναγκαιότατον, εἶναι ὅμως θυσία κοινωνικῆ, ὁμοιάζουσα τὸν σπόρον, ὃν ὁ γεωργὸς ρίπτει, ἢ τὸν χρόνον, ὃν ὁ μαθητὴς δαπανᾷ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο βεβαίως τὸ ρίπτετε ἐπὶ καλῆς γῆς καὶ μετὰ τῆς δεούσης οἰκονομίας καὶ ἐπιδεξιότητος, ἵνα μὴ ἐξαντληθῆται, καὶ ἵνα παράγῃ, ὡς παράγει, αὐτοὺς τοὺς ὠραίους καὶ εὐαγγελικοὺς καρποὺς, δι' ὧν γλυκύνετε πικρὰς τινὰς ὥρας τῆς χήρας καὶ ὀρφανῆς, ἢ φωτίζετε μαύρας τινὰς ἡμέρας ἐνὸς γέροντος ἐγκαταλειμμένου, ἐνὸς τυφλοῦ ἢ ἀσθενοῦς ἀπηλπισμένου. Καὶ ὑμεῖς καὶ ὅλαι αἱ συνάδελφαί σας ἀδελφότητες, δυνάμεναι νὰ παραβληθῆτε πρὸς ποταμοὺς διαφόρους μεγάλης θαλάσσης, πρὸς τόσας ἀκτίνας ἐνὸς φωτοδότου κέντρου, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι καταγίνεσθαι ἀνευρίσκετε τοὺς ἀληθῶς πτωχοὺς, καὶ ἅπαντες γινώσκομεν τίνα μέριμναν καταβάλλετε πρὸς τοῦτο. Ἄλλ' ἢ διάκρισις ἐνίοτε εἶναι δυσχερὴς. Εἷς κλάδος τῶν πτωχῶν εἶναι οἱ ἐπαῖται, οἵτινες δὲν εἶναι πάντοτε πτωχοὶ, στερούμενοι ἐργασίας, καὶ δυνάμεως πρὸς ἐργασίαν, ἀλλ' ἐνίοτε ἐκουσίως ὀκνηρὰ ὄντα, προσποιούμενα ἀδυναμίαν ἐνεργείας, ὅπως θηλάζωσι τὸ φιλάνθρωπον νάμα τοῦ κοινοῦ. Ἐν μέσῳ τῶν κοινωνιῶν ἢ διάκρισις τοῦ ἀληθοῦς πτωχοῦ ἀπὸ τοῦ κατ' ἐπάγγελμα ὀκνηροῦ ἐπαίτου εἶναι δυσχερὴς καὶ ὁμολογουμένως αἱ ἀρχαὶ εὐρέθησαν σχεδὸν πάντοτε εἰς ἀμηχανίαν δια-

κρίσεως, ὥστε καὶ ἀπεφάσισαν αὐστηρὰ μέτρα νὰ θέτωσιν εἰς ἐνέργειαν, ὅπως προλαμβάνωσι τὰς καταχρήσεις. Ἐκπαλαὶ ἀκόμη, εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχαιότητα ἦν ὄνειδος τὸ τοιοῦτον ἐπάγγελμα· καὶ ὁ Ξενοφῶν, μετὰ τινος περιφρονήσεως, λέγει περί τινος ὅτι « προσαιτῶν βιοτεύει »· καὶ ἀργότερον πολλὰ ἔπαθον οἱ τοιοῦτοι ἐπαγγελματῆται. Ἐπὶ Μεσαιῶνος σκληρότατοι ἔγιναν νόμοι δι' αὐτοὺς καὶ εἰς Ἀγγλίαν τοὺς ἐφυλάκιζον, τοὺς ἐξέθετον σιδηροδεσμίους (au carcan), ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς θάνατον τοὺς κατεδίκαζον. Εἰς Γαλλίαν ἐπὶ Ἰωάννου ἀκόμη τὸ 1350 ἀπηγορεύθησαν ἐπὶ ποινῆ μαστιγώσεως ἢ ἐκθέσει, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐστιγματίζοντο εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐξωρίζοντο. Τὸ 1547 Ἐρρίκος ὁ Β' ὤρισεν ποινὴν δι' αὐτοὺς τὴν ὑγρὰν τῶν ναυστάθμων εἰρκτὴν (galères) ὅπερ διήρκεσε μέχρι τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἣτις, αἰσθανθεῖσα τὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην νὰ φανῆ ἥττον σκληρὰ πρὸς τοὺς ἐπαίτας, ἐπενόησε σύστημα ἐργατικόν, ἀνοίξασα τῷ 1790 διάφορα καταστήματα ἐργασίας διὰ τοὺς δυνάμενους νὰ ἐργάζωνται, θεῖσα δὲ ποινὰς εἰς τοὺς ἀπειθοῦντας. Ὁ Μέγας Ναπολέων ἠνοιξεν εἰς ἕκαστον νομὸν ἢ ἐπαρχίαν ἀνὰ ἓν κατάστημα διὰ τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀπηγορεύθη ἀνεξαιρέτως ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς ἐμφανίσις ἐπαίτου. Ὅμοια συστήματα ἐφηρμόσθησαν καὶ καταστήματα ἠγέρθησαν βαθμηδὸν τοιαῦτα εἰς Ἀγγλίαν, εἰς Γερμανίαν καὶ εἰς Ἰταλίαν, ὅπου καλοῦνται refugia. Ὁ Γαλλ. Ποιν. Κώδικξ ὀρίζει ὡς ποινὴν 3—6 μῆνων φυλάκισιν εἰς πάντα πένητα, περιφερόμενον εἰς μέρος, ὅπου ὑπάρχει κατάστημα, καὶ μηνῶν 6 ἕως 2 ἐτῶν εἰς πάντα προσποιούμενον πληγὰς καὶ ἄλλας ἀρρώστιας. Ὁ Ἑλλ. Νόμος ἠπιώτερος, ὀρίζει διὰ τοὺς αὐτοὺς ποινὴν 8 ἡμερῶν μέχρις 6 ἐβδομάδων.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εἶναι συνεχῶς ὑποπτον καὶ ἀποκρούεται καὶ περιβάλλεται ἢ ἐξάσκησις

του δι' ἀπαγορεύσεων πάντοτε δυσμενῶν. Καὶ μολα-
ταῦτα πέριξ ἡμῶν ὑπάρχει πληθὺς τοιούτων ἀνθρώπων,
καθ' ἡμέραν κρουόντων τὰς θύρας μας καὶ κατὰ βῆμα
διακλωδόντων τὴν πορείαν μας καὶ τὰς αὐλὰς τῶν
Ἐκκλησιῶν μας πληρούντων. Ὅλοι οὗτοι εἶναι ὄντα
καταδικαστέα, ἀφ' ὧν ἡ φιλόανθρωπος μέριμνά σας πρέ-
πει νὰ στρέψη τὸ πρόσωπον;—πολλοῦ γε καὶ δεῖ.
Ἐπάρχουν οὐκ ὀλίγοι μεταξὺ αὐτῶν οἱ ὀκνηροὶ καὶ
οἱ βέβηλοι, ἀλλ' εἰσὶ καὶ πολλοὶ ἀξιοὶ τῆς χάριτός
σας καὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ πρὸς τοὺς
ὁποίους ἡ εὐεργετικὴ φροντίς σας δὲν ἐκτείνεται, διότι
ὁ κανονισμὸς σας δὲν περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἐπαίτας.
Ἄλλὰ καὶ δι' ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, τοὺς ἀναμφισβητήτως
ἐλεεινοὺς, ὧν ἡ ὑπαρξίς εἶναι βασανιστήριον διαρκές,
διότι τὸ τείνειν τὴν χεῖρα πρὸς αἴτησιν ἐλέους εἶναι
θέσις πάντοτε οἰκτρὰ καὶ μόνον εἰς καρδίας πεπορω-
μένας ἀδιάφορος· καὶ διὰ τοὺς τοιούτους δὲν ἦτο τάχα
δυνατὸν νὰ λάβητε ὑμεῖς πρῶται ἰδιαιτέραν μέριμναν
καὶ νὰ διευκολύνητε τὴν τάλαιναν ὑπαρξίν των, τὴν
προβληματικὴν πάντοτε, ὡς συγχεομένην πρὸς τήντων
ἀλητῶν καὶ φυγοπόνων; δὲν δύνασθε τάχα καὶ ὡς πρὸς
τοῦτο νὰ λάβητε τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς
πτωχοτροφείου ἢ πτωχοδοχείου, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν
σας νὰ ὀργανισθῇ κατάστημα ἀληθῶς φιλόανθρωπον,
δυνάμενον καὶ τροφήν καὶ ἐργασίαν τινα μάλιστα νὰ
χορηγῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀληθῶν ἐνδεῶν; Τὸ ἔργον
εἰς τὰς ἐπιδεξίους χεῖράς σας δὲν εἶναι δύσκολον ὑπὸ
εὐγενεῖς ἐπίσης συναδέλφους σας, τὰς Κυρίας, αἵτινες
ἀποτελοῦν τὴν ἐφορίαν τοῦ ἐθνικοῦ νοσοκομείου, τοῦ
γηροκομείου, τοῦ φρενοκομείου καὶ τοῦ ὀρφανοτρο-
φείου, τὰ καταστήματα ταῦτα, ἀφ' οὗ χρόνου ἐποπτεύ-
ονται παρ' αὐτῶν, ἤρχισαν ἀποφέροντα καρποὺς χρι-
στιανικοτάτους, καὶ ἐλπίζεται διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν
προθύμων ὁμογενῶν, ἀκμαιοτέρα ἢ διατήρησις των.

Νομίζετε, ὅτι θὰ σᾶς εἶναι δύσκολον ν' ἀναλάβητε καὶ
περαιώσητε τὴν ἴδρυσιν καὶ πτωχοκομείου, ἔνθα ὁ πα-
νασθενὴς πρὸς ἐργασίαν νὰ διανύῃ ἐν τινι ἀνέσει τὸν
σκληρὸν του βίον, τὸν πλήρη πόνων καὶ οἰμωγῶν,
ἀντὶ νὰ διατρέχῃ περιφρονούμενος τὰς ἀγυῖας καὶ δί-
κην μὴ ἀνθρώπου κρούων τὰς θύρας μας; Ἐνούμεναι
μάλιστα μετὰ τοσοῦτων ἄλλων φιλοπτώχων ἐταιριῶν
τῶν λοιπῶν συνοικιῶν, δὲν γίνεσθε δύναμις ἰσχυρὰ πρὸς
τέλεσιν καὶ τοιαύτης κοινωνικῆς ἀπαιτήσεως; « ὅ,τι ἡ
» γυνὴ θέλει, ὁ θεὸς τὸ θέλει » λέγει, νομίζω, γαλλικόν
τι λόγιον.

Ἐδῶ φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ τελειώσω. Ἄλλὰ στε-
ροῦμαι ἐπιλόγου. Ἡδυνάμην νὰ εὕρω ἐπίλογον, στρέ-
φων τὸν λόγον πρὸς τὸ θέμα περὶ πολυτελείας, ἣτις
κάπως συνδέεται πρὸς τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα συζητοῦν-
ται εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας. Ὡν ὅμως φίλος τῆς
πολυτελείας, ὅχι τῆς ἀκάρπου καὶ ἀφειδοῦς, δι' ἧς κα-
ταστρέφονται οἱ λαοὶ, ἀλλὰ τῆς χορηγοῦσης ἐργασίαν
εἰς τοὺς λαοὺς, τῆς συνετῆς καὶ παραγωγικῆς πολυτε-
λείας, διστάζω νὰ ἐπιληφθῶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰ-
δέας μου, φοβούμενος ἕνα ἰσχυρὸν ἀντίπαλον, τὸν ἠδύ-
φωνον μὲν καὶ πεπειραμένον, ἀλλὰ καὶ πικρὸν εἰς τὸ
ζήτημα τοῦτο Κ. Χουρμούζην. Λοιπὸν σιωπῶ, καὶ τε-
λειῶνω χωρὶς ἐπίλογον.

Ἄλλ' ὅχι· εὕρηκα καὶ ἐπίλογον. Ἐνθυμεῖσθε, ὅτι
ἐνησχολήθην εἰς τὴν διάκρισιν μεταξὺ πλουσίου καὶ
πτωχοῦ, δὲν εἶπα ὀλίγα, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ἐξέθεσα
ψηλαφητῶς τὴν ἰδέαν μου· ἔπρεπε νὰ φέρω παραδείγ-
ματα. Ἦδη εὕρισκω ἐν παράδειγμα καταλληλότατον
καὶ ἀκριβέστατον, δι' οὗ θέλετε λάβει καθαρωτάτην ἰδέαν
τῆς διαφορᾶς. Πλούσιοι δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ
λόγοι τῶν προλαησάντων, πτωχὸς δὲ πτωχότατος,
ὁ ἀνέτοιμος λόγος ἐμοῦ. Ἐλεήσατε, σᾶς ἱκετεύω, καὶ
αὐτὸν διὰ τῆς συγγνώμης σας.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ.

	Γρ. 420	Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 3480
Ἄγελάστου Α. Κ.	Γρ. 420	Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 3480
Ἄγελάστου Αἰκ. Σ.	»	Γαλέντζη Εὐφ.	420
Ἄγελάστου Β. Κ.	»	Γενι-Δουνιᾶ Κ.	»
Ἄγελάστου Β. Α.	»	Γεωργιάδης Ε.	»
Ἄγελάστου Δ. Α.	»	Γιαννιῶ Ι.	»
Ἄγελάστου Ι.	»	Γουατέλη Εὐφ.	»
Ἄδαμίδου Ρ.	»	Δαμαλᾶ Δ.	»
Ἀκάτου Χ.	»	Δεκόζη Α. Ι.	»
Ἀναστασιάδου Τ.	»	Δημητρακοπούλου Α.	»
Ἀναστασιάδου Ε.	»	Δημητράκου Δ.	»
Ἄντωνιάδου Ι.	»	Διαλεγμένου Μ. Γ.	»
Ἄντωνοπούλου Ε.	»	Δορώνη Α.	»
Ἄργυροπούλου Σ.	»	Εὐαγγελينوῦ Μ.	»
Ἄριστάρχη Μ.	»	Ἐλευθεριάδου Μ.	»
Ἄρκουδάρη Μ.	»	Ζαρίφη Α. Π.	»
Ἄποστολίδου Α. Δ.	»	Ζαρίφη Ε. Γ.	»
Ἄρχιγένους Α.	»	Ζαρίφη Ε. Ν.	»
Ἀσάνη Σ.	»	Ζαφειροπούλου Ρ.	»
Βαλλιάνου Ε.	»	Ζωγράφου Ε. Ξ.	»
Βαλσαμάκη Π.	»	Ζωγράφου Δ. Χ.	»
Βαλσάμου Α.	»	Ζωγράφου Π. Δ.	»
Βερίση Ε.	»	Ἡλιάσκου Ε.	»
Βερνουδάκη Ε.	»	Θεοδωρίδου Ζ.	»
Βλαστοῦ Π.	»	Θεοδωρίδου Ρ.	»
Βολονάκη Ε.	»	Ἰζαῖλῶφ Τ.	»
Βολονάκη Υ.	»	Καβάφη Σ.	»
Βολονάκη Χ.	»	Κάλφογλου Ε. Ν.	»
Βούρου Α.	»	Καλλιάνου Α.	»
Γαλάτη Αἰκ. Π.	»	Κανταντζόγλου Π.	»

Γρ. 3480

Γρ. 6840

Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 6840	Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 11920
Καλωθῆ Α.	420	Μίτζουρα Μ.	420
Καλβουκορέση Α.	»	Μπάρμπη Αἰκ.	»
Καμάρα Α.	»	Μπαλτατζῆ Α. Α.	»
Καμάρα Β.	»	Μπαλτατζῆ Ζ. Ε.	»
Ναραθεοδωρῆ Α. Κ.	»	Μπαλτατζῆ Μ. Α.	»
Καραθεοδωρῆ Α. Σ.	»	Μπαλτατζῆ Σ. Σ.	»
Καράλη Ζ. Ε.	»	Μπουμπουλίνη Χ.	»
Κεσανλῆ Μ.	»	Ναζαρέτ	»
Κλονάρη Π.	»	Νεγρεπόντε Μ.	»
Κοντοσταύλου Ε.	»	Νικολοπούλου Α. Γ.	»
Κούπα Μ.	»	Νικολοπούλου Α.	»
Κουνουπιώτη Ε.	»	Νικολαΐδου Μ.	»
Κόρπη	»	Νικολαΐδης	»
Κουμπάρη Ε.	»	Νικολαΐδου Π.	»
Κρίκη	»	Νομικοῦ Χ.	»
Κριτοπούλου Β.	»	Ξανθοπούλου Σ.	»
Κωνσταντινίδου Σ.	»	Ὀμήρου Π.	»
Κιουπελῆ Φ.	»	Παναγιωτίδου Ε.	»
Καρακατσάνου Σ.	»	Παναγιωτίδου Μ.	»
Μακαρίου Κ.	»	Παντζίρη Ζ.	»
Μαυρογορδάτου Α.	»	Παστελᾶ Π.	»
Μαυρογορδάτου Α. Ζ.	»	Πασπαλῆ Ρ.	»
Μαυρογορδάτου Αἰκ. Σ.	»	Παππαλαμπρινούδη Α.	»
Μαυρογορδάτου Δ. Δ.	»	Παππαδοπούλου Κ. Κ.	»
Μαυρογορδάτου Ζ.	»	Παππᾶ Ε.	»
Μαυρογορδάτου Α.	»	Παρώδη Α. Δ.	»
Μαυρογορδάτου Π. Ε.	»	Πασπάτη Α. Α.	»
Μαυρογορδάτου Φ.	»	Πασπάτη Α. Ν.	»
Μαυρογορδάτου Χ. Δ.	»	Πλέσου Α.	»
Μαρσάν Μ.	»	Ράλλη Αἰκ.	»
Μελᾶ Ε.	»	Ράλλη Αἰκ. Ι.	»
Μεταξᾶ Ζ.	»	Ράλλη Α. Σ.	»
Μάτσα Μ.	»	Ράλλη Ζ. Ι.	»
Μεσθανέ Φ.	»	Ράλλη Ι.	»

Γρ. 11920

Γρ. 16000

Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 16000	Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 18640
Σαμαντζόγλου Χ.	120	Συγγροῦ Μ.	120
Σεκιάρη Α.	»	Ταμβάκου Δ. Π.	»
Σεκιάρη Β.	»	Ταμβάκου Γ. Σ.	»
Σεκιάρη Π.	»	Ταψόγλου Β.	»
Σεκιάρη Υ.	»	Τιμόντ Ρ.	»
Σγούτα Αίκ.	»	Τζάνου Φ.	»
Σκαναβῆ Ζ.	»	Τούμπα Σ.	»
Σκαναβῆ Κ.	»	Τζιτζινια Δ.	»
Σκαναβῆ Υ.	»	Τζόλα Δ. Σ.	»
Σεβαστοπούλου Σ.	»	Φάχρη Μ. Α.	»
Σκυλίτζη Β. Ε.	»	Φάχρη Ν. Εύφ.	»
Σκυλίτζη Ε. Ι.	»	Φάχρη Ι. Σ.	»
Σκυλίτζη Μ. Ζ.	»	Φενερλή Εύφ.	»
Σκυλίτζη Μ. Π.	»	Φραγκιάδου Μ.	»
Σκυλίτζη Π. Μ.	»	Φωτιάδου Γ. Ε.	»
Σόρταν Α. Σ	»	Χρυσοβελώνη Χ.	»
Σόμωλιφ Π.	»	Ψάθη Ἄντ.	»
Σπανδονῆ Δ. Α.	»	Ψαρά Δ. Π.	»
Σπανδονῆ Ε.	»	Ψυακῆ Α.	»
Σκουλούδη Ζ.	»	Ψοακῆ Χ.	»
Στεργίου Μ.	»	Ψυχάρη Μ.	»
Στεργίου Χ. Δ.	»		
Γρ. 18640.		Τὸ ὅλον Γρ. 20,160	

ΠΙΝΑΞ Β΄.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Ὁ Π. Οἶκ. Πατριάρχης Γρ. 500	Ἐκ μεταφορᾶς	Γρ. 12,498	
Ἄγελάστου Αίκ. Σ.	200	Γεωργιάδης	200
Ἄγελάστου Α. Κ.	400	Γουατέλη Ε.	180
Ἄγελάστου Β. Κ.	1,000	Δανιήλ	44
Ἄγελάστου Δ. Α.	1,000	Δεκόζη Α. Ι.	400
Ἄγελάστου Α.	440	Δέλτας Ι.	400
Ἄλατμης Δ.	60	Δέλτας Γ.	200
Ἄλμπανοπούλου Κ.	100	Δημητρακοπούλου	200
Ἀναστασιάδου Τ. Α.	88	Διαλεγμένου Μ.	300
Ἄντωνίου Μ.	30	Δορώνη Α.	88
Ἄντωνιάδου Ι.	144	Εὐαγγελινού Μ.	150
Ἄνωνυμος	3,300	Εὐγενίδου Μ.	400
Ἄποστολίδου Α.	56	Ζαρίφη Ε. Γ.	1,000
Ἀργέντη Ζ.	264	Ζαρίφη Α. Π.	200
Ἄριστάρχη Μ.	200	Ζαρίφη Ε. Ν.	1,000
Ἀσάνη Σ.	200	Ζαφειρόπουλος Δ.	10,000
Ἀσλανίδης Σ.	22	Ζαφειροπούλου Μ.	20
Βαλάουρη Ε.	88	Ζευκίδης Ι.	156
Βαλλιάνου Ε.	1,000	Ζωγράφου Δ. Χ.	750
Βαλσαμάκης Π.	120	Ἡλιάδου Ι.	22
Βαλσάμου Α.	150	Θεοδωρίδου Ζ.	320
Βασιλείου Δ.	880	Θεοδωρίδου Σ.	88
Βερίση Ε.	200	Θεοδωρίδου Ρ.	50
Βερνουδάκη Ε. Φ.	500	Καλβουκορέση Α.	300
Βλαστοῦ Π.	500	Καλπακτζόγλου Φ.	40
Βούρου Α. Π.	400	Κάλφα Α.	400
Γαλέντζη Ε.	400	Καμάρα Π. Π.	300
Γενί-Δουνιά Κ.	56	Καπλάνογλου Χ.	50
Γρ. 12,498		Γρ. 29,156	

Ἐκ μεταφορᾶς Γρ. 29,156		Ἐκ μεταφορᾶς Γρ. 39,160	
Καραθεοδωρῆ Α. Σ.	500	Μιχαηλίδης	40
Καράλη Ζ. Ε.	100	Μισθανέ Φ. Δ.	50
Καραλή Ν.	44	Μπαλτατζῆ Ζ. Ε.	500
Καψάλη Α.	30	Μπαλτατζῆ Μ. Α.	1,000
Κεσανλή Μ.	150	Μπουμπουλίνη Χ.	100
Κοντοσταύλου Ε.	300	Μπονεφάτζου Ε.	50
Κουνουπιώτη Ε.	300	Μ. Μ.	50
Κούρτοβικ Γ.	100	Μάρκος Πασσᾶς	500
Κουσούδη Π.	132	Ναζαρέτ	13
Κραση	22	Νεγρεπόντε Μ.	60
Κρικόντζος Β.	350	Νικολαΐδου Μ.	82
Κωνσταντινίδης Γ.	1,000	Νικολοπούλου Α. Γ.	200
Διάμπη Α.	100	Νικολοπούλου Α.	176
Λογάδου Μ.	50	Νομικοῦ Χ.	100
Αυσανδρινοῦ Σ.	10	Ξανθοπούλου	52
Μακαρίου Κ.	24	Ξανθοπούλου	44
Μαράγκου Σ.	44	Παππαδοπούλου Β.	40
Μαρασλής	880	Παρτίζη Α.	20
Μαρσάν	500	Παρώδη Ε.	800
Μαρσάν Αίκ.	176	Πασπάτη Α. Ν.	1,000
Μασαρέτου Ε.	50	Πασπάτη Α. Α.	500
Μαυρογορδάτου Φ. Σ.	300	Πασπαλή Ρ.	200
Μαυρογορδάτ. Δ. Ἀδελφαί	500	Περιστερόπουλος Θ.	50
Μαυρογορδάτου Χ.	500	Πετροκοκκίνου Δ. Ζ.	220
Μαυρογορδάτου Αίκ. Σ.	300	Πετροκοκκίνου Ε.	440
Μαυρογορδάτου Π. Σ.	1000	Πέκκου Κ.	20
Μαυρογορδάτου Α. Α.	500	Πιτσιπιοῦ Σ.	50
Μαυρίδη	42	Προξενεῖον Ἕλλην.	1,000
Μαυρίκης	40	Ράτζου Κ.	50
Μελᾶ Ε.	500	Ράλλη Ι. Α.	1,000
Μελᾶ Κ.	1,000	Ράλλη Αίκ. Ι.	800
Μεσαρδῆς Π.	10	Ράλλη Ζ. Ι.	500
Μεσσάρης Ι.	440	Ράλλη Α. Σ.	1,000
Μεταξᾶ Μ.	40	Ροδοκανάκη Φρ. Μ.	660
Γρ. 39,160		Γρ. 50,527	

Ἐκ μεταφορᾶς Γρ. 50,527		Ἐκ μεταφορᾶς Γρ. 66,127	
Σαράντη Δ.	50	Στεργίου Χ. Δ.	400
Σαράφογλους Ι.	100	Συγγοῦ Μ.	600
Σαριδάκενα	20	Ταμβάκου Π. Δ.	1,000
Σγούτα Β.	144	Ταμβάκου Σ. Γ.	400
Σγούτα Αίκ. Κ.	100	Τζάνου Φ.	264
Σεβαστοπούλου	40	Τζιτζινία Α.	408
Σεκιάρη Μ. Θ.	440	Τιμόνη Ρ.	60
Σεκιάρη Σ.	440	Τραχάνη Μ.	40
Σεκιάρη Ύ. }	1,000	Ύψηλάντη Χ.	880
Σεκιάρη Ύ. }	1,000	Φαμπιάτου Κ. Ν.	100
Σεκιάρη Μ. Ζ.	440	Φάχρη Α. Ε.	200
Σκαναβῆ Σ.	880	Φάχρη Ε. Ν.	200
Σκαναβῆ Ύ.	250	Φραγκιάδου Μ.	400
Σκουλούδη Ζ.	200	Χασάδης Δ.	44
Σκυλίτζης Ἐμ.	5,000	Χρυσοβελώνη Χ.	300
Σκυλίτζη Ε. Ι.	4,000	Ψάθη Α.	100
Σκυλίτζη Μ. Ζ.	4,000	Ψάθη Π.	50
Σκυλίτζη Μ. Π.	4,000	Ψυακῆ Α. Ε.	1,000
Σκυλίτζη Μ. Π.	100	Ψυακῆ Χ.	56
Σοβατζόγλου Χ.	100	Ψυχάρης Α.	440
Σόμπλωφ Μ.	88	Ψωμάδη Α.	220
Σολέου Α.	20		
Σόρταν Α. Σ.	88	Γρ. 71,689	
Σπαδωνῆ Ε.	200	Ἡ Σεβ. Δημαρχία	
Σπαδωνῆ Α. Δ.	300	τοῦ Σταυροδρομίου Γρ. 1,800	
Γρ. 66,127		Τὸ ὅλον Γρ. 73,489	

ΠΙΝΑΞ Γ'.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Αικατερίνη Ι. Σαγραντή
Μ. Χαλδουβάκης
Σ. Ν. Φραγκόπουλος
Α. Μ. Κοπκίλης
Ζ. Δ. Χατζόπουλος
Κ. Κλάππα
Έμ. Κάσδαλμης
Α. Θ. Ράλλης
Ι. Πανᾶς
Ι. Ιωαννίδης
Γ. Θεωρής
Ἄνωνυμος

Διάφορα μάλλινα υφάσματα.

Ἀσπασία Δ. Ράλλη,
Δημήτριος Τζόλας,
Ἀργυρή Στ. Ράλλη,
Κυρία ἄνωνυμος,

διάφορα πανικά.
ἕξ κόμματα Ἀμερικανικά πανία.
ἓν σακκίον καφέ.
λίκνον, ἀξίας φρ. 750.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ἔτους

1864.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Εισπράξεις.

1864			Γρόσια	
Ἰανουαρίου	1	Τὸ ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρ. 1863	41,486	—
Φεβρουαρ.	28	Εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	10,000	—
» »	»	Τὸ καθαρὸν προῖον τοῦ χοροῦ τῆς	67,120	—
Μαρτίου	31	Εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	29,262	—
Ἀπριλίου	30	ὅμοια » » »	38,439	—
Μαΐου	31	ὅμοια » » »	6,494	—
Ἰουλίου	31	ὅμοια » » »	1,370	—
Νοεμβρίου	10	Ληφθ. ἐκ τῶν εἰς τὴν Ὁθ. Τράπ. δανείων	25,000	—
» »	30	Εἰσπράξεις τῶν μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	8,384	—
			Γρ. 227,555	

ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ.

Πληρωμαί.

1864			Γρόσια	
Ἰανουαρίου	31	Ἐλέη τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	5,000	—
Φεβρουαρ.	28	ὅμοια » » »	5,000	—
» »	»	Εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ἀρρένων τὸ 1/2 τοῦ προῖ- όντος τοῦ χοροῦ	33,560	—
Μαρτίου	31	Ἐλέη καὶ ἔξοδα τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	7,566	—
Ἀπριλίου	1	Παρακαταθέντα εἰς τὴν Ὁθ. Τράπεζ. με τόκον	80,000	—
» »	30	Ἐλέη καὶ ἔξοδα τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	16,715	—
Μαΐου	31	ὅμοια » » »	7,217	—
Ἰουνίου	30	Ἐλέη τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	6,000	—
Ἰουλίου	31	ὅμοια » » »	5,000	—
Αὐγούστου	31	Ἐλέη καὶ ἔξοδα τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	13,630	—
Σεπτεμβρ.	30	Ἐλέη τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	5,000	—
Ὀκτωβρίου	31	ὅμοια » » »	5,000	—
Νοεμβρίου	30	Ἐλέη καὶ ἔξοδα τοῦ μηνὸς ὡς τὸ βιβλίον	15,739	50
Δεκεμβρίου	31	ὅμοια » » »	15,545	50
» »	»	Ἐπίλοιπον μετρητὰ εἰς τὸ Ταμεῖον	6,582	—
			Γρ. 227,555	

ΣΥΜΒΛΙΣΙΣ. { Εἰς τὸ ἄνω ὑπόλοιπον τοῦ Ταμεῖου . . . Γρ. 6,582
 Προσθεμένων καὶ τῶν μενόντων εἰς τὴν Ὁθ. Τράπεζαν » 55,000
 Τὸ ὅλον τῶν παρὰ τῇ Ἀδελφότητι χρημάτων . Γρ. 61,582
 Ἐκτὸς τῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον
 τόκων τῶν αὐτῶν δανείων.

Ἐν Σταυροδρομίῳ Κωνσταντινουπόλεως,

τὴν 31 Δεκεμβρίου 1864.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΠΕΡΙΟΥΧΟΣ

4

DATA	DESCRIZIONE	VALORE
1998	...	...
1999	...	...
2000	...	...
2001	...	...
2002	...	...
2003	...	...
2004	...	...
2005	...	...
2006	...	...
2007	...	...
2008	...	...
2009	...	...
2010	...	...
2011	...	...
2012	...	...
2013	...	...
2014	...	...
2015	...	...
2016	...	...
2017	...	...
2018	...	...
2019	...	...
2020	...	...
2021	...	...
2022	...	...
2023	...	...
2024	...	...
2025	...	...
2026	...	...
2027	...	...
2028	...	...
2029	...	...
2030	...	...

SISMANOGLIO
MEGARÒ